

svensk **FALLSKÄRMS SPORT**

svenska fallskärmsförbundets medlemsmagasin

NUMMER TRE 2018

ÅRGÅNG 47

ÖFSK och SF **60 år**

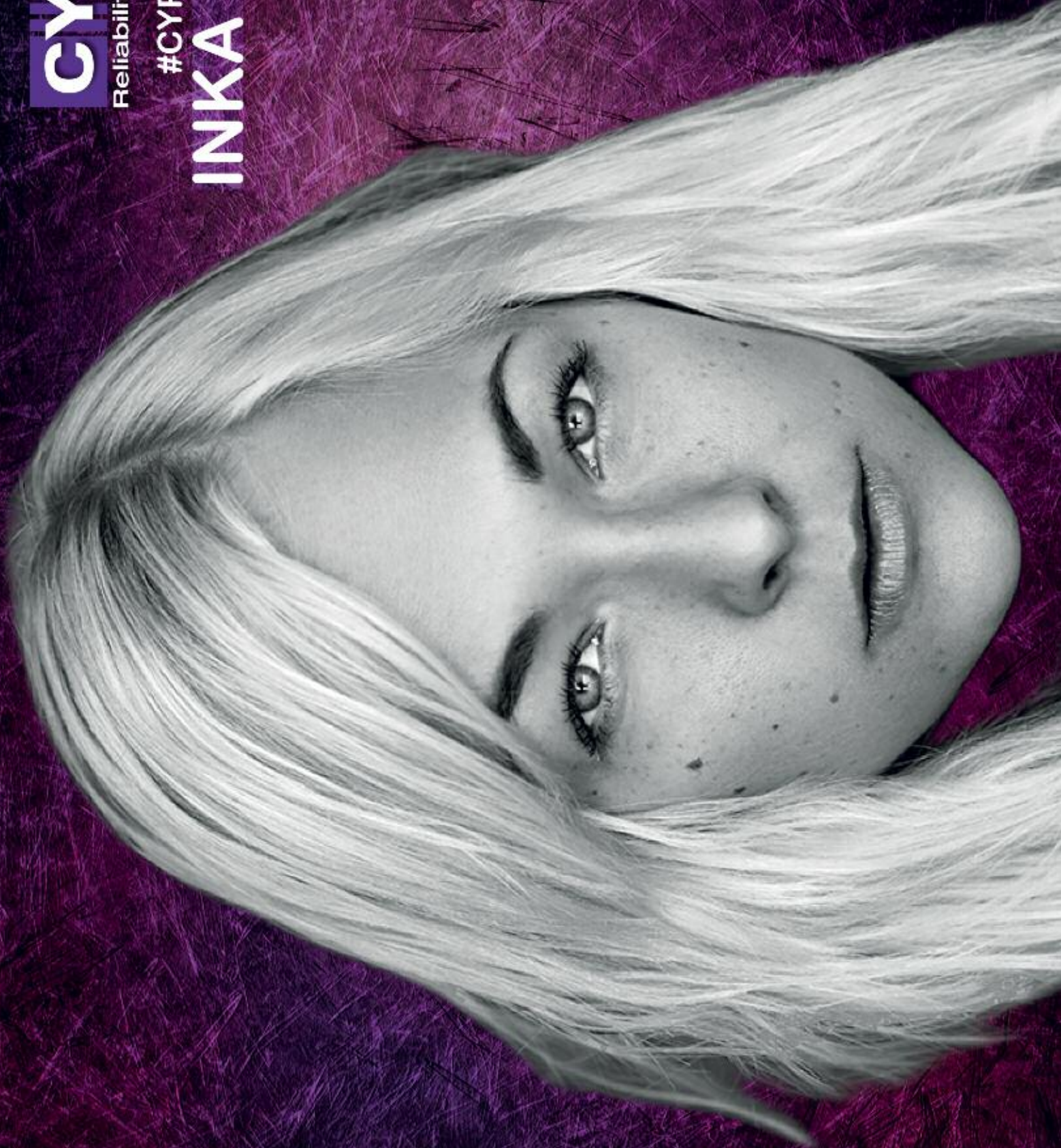
Svenska **mästerskapen**

Luftens **hjältar** – piloterna

CYPRES

Reliability made in Germany

#CYPRES #athlete
INKA TIITTO

www.cypres.cc

Sol, sommar, och drömmar

Innehåll, nummer 3, 2018

Sommaren börjar dra sig mot sitt slut. Men vilken sommar det varit, det fantastiska vädret och solen som lyst över oss. Undantaget var väl midsommar som väntat, men en stor samling hoppare kämpade tappert mot kyla och blåst i Östersund på deras midsommarboogie och 60-årsjubileum. Även i Skövde slöt ett större gäng upp och firade midsommar tillsammans. Tråkiga olyckor har varit det som framförallt dragit ner stämningen i sommar och vi försöker minnas dem som lämnat oss med sol i sinnet och inte bara med mörka moln.

Några klubbar har brottats med flygplansproblem och som vi alla vet betyder inget flygplan, ingen hoppning. Ingen hoppning betyder också inga hoppare på klubben. I år var därför första året sedan jag började hoppa som jag inte firade midsommar på min hemmaklubb i Västerås och det kändes lite vemodigt. Det finns dock en enda liten fördel med att stå utan flygplan, och det är att man manas till att besöka sina grannklubbar lite mer vilket kan vara både trevligt, berikande och en nyttig erfarenhet.

En annan viktig faktor för att vi ska kunna hoppa fallskärm är våra outhärliga piloter som ställer upp och flyger oss dagarna i ända. Vad skulle vi göra utan dem? Läs mer om dem i sjunde och sista delen av vår artikelserie "de ideella krafterna".

Sommar är tiden för svenska mästerskap och boogie. I tidningen kan du läsa om flera av sommarens SM-

tävlingar och om Stockholms Fallskärmsklubb som firade 60 år med fest och uppskattad hoppning på Gärdet i Stockholm. Det var magiskt. Stockholm är min födelsestad där jag växte upp. Att få privilegiet att få se hela Stockholm i frifall tillsammans med fina vänner och landa på Gärdet i strålende kvällssol var en dröm som gick i uppfyllelse.

En annan dröm för många av våra nya hoppare kan vara att få jobba heltid med fallskärmsbrottning i någon form. I porträttserien "Nyfiken på" kan du läsa om Alex Ingulfson som gjort just det. I 23 år har han arbetat heltid med fallskärmsbrottning. Du kan också läsa vidare om fler härliga personer som valt fallskärmsbrottning på heltid i artikeln "Att jobba med fallskärmsbrottning".

Vid närmare eftertanke gör jag det själv också genom min kanslitjänst på förbundet och mitt uppdrag på Svensk Fallskärmsport. Det är fantastiskt att få arbeta med sitt stora intresse. Konsten är bara att skilja på när man jobbar och när man är ledig, eftersom man har samma människor omkring sig i båda fallen.

Fortsätt att njuta av sommaren och var rädda om varandra.

Penny

- 4 **Kalendariet.** Lösryckt, **notiser** om smått och gott.
- 6 **Ordförandespalten,** Peo Humla.
- 6 De **ideella** krafterna – luftens hjältar.
- 8 **SM 2018** – toppväder trots kass prognos.
- 12 **Handi Fly** – premiär för svenskt deltagande.
- 15 Hoppning som **jobb**.
- 17 Skön **midsommar** men få hopp i Skövde.
- 18 Östersund firade **60 år** och midsommar.
- 20 Ingenting är **omöjligt** – Aron Andersson
- 21 **Fyra** frågor.
- 23 SM i **precision** på tuff mark.
- 24 **Bänkäs** Family Week.
- 26 **Angleweek** Light växer sig större.
- 28 **Nyfiken** på Alex.
- 34 **Stockholms** Fallskärmsklubb 60 år.
- 35 Kontakta **SFF**.
- 36 Fotofinish.

svensk FALLSKÄRMS SPORT

Svensk Fallskärmsport,
ISSN 0280-11-X, är Svenska
Fallskärmsförbundets tidning och distribueras med
fem nummer per år till alla förbundets medlemmar.

Ansvarig utgivare

Peo Humla
Svenska Fallskärmsförbundet
E-post: ordforande@sff.se

Redaktörer:

Penny Robertson-Pearce
E-post: penny.robertson@telia.com
Telefon: 0702-75 97 47

Linda Lundberg
E-post: linda.lundberget@gmail.com
Telefon: 0705-10 64 40

Produktion

Layout, originalarbete, bildredigering
och distribution:
Anders Nyquist,
Himmelsdyk,
Box 110,
438 23 Landvetter
Telefon 0709-45 81 43
E-post: himmelsdyk@telia.com

Annonser

Anders Nyquist, Himmelsdyk,
adress som ovan, under "produktion".

Signerade artiklar

Signerade artiklar speglar författarens
bild av verkligheten och inte nödvändigtvis
Svenska Fallskärmsförbundets.

Insänt material

Redaktionen ansvarar endast
för beställt material. Vi förbehåller
oss rätten att redigera insända
texter och bilder. Godkännande
av publicering i SFS är
samtidigt publiceringsgodkännande
av det tryckta materialet
som en lågupplöst PDF-fil på
hemsida för SFF eller SFS.

4/18: vecka 42
5/18: vecka 51
1/19: vecka 13
2/19: vecka 23
3/19: vecka 34

Kontakta
redaktionen
för besked
om nästa
materieldag.

Adressändring

Medlemmar i Svenska
Fallskärmsförbundet (SFF)
skickar adressändring till SFF
(se nedan). Endast icke-SFF-
medlemmar skickar adressändring
till Himmelsdyk (se
ovan "Produktion").

Svenska

Fallskärmsförbundet
Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon kansli / Rf: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post kansli: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

Prenumeration

Fem nummer inom Sverige
349,- till bankgiro 5650-9433,
Himmelsdyk.

Omslaget:

Vy över Stockholm i kvällssolen när
Stockholms Fallskärmsklubb firade 60 år.

Foto: Tomas Almbo.

AUGUSTI
18 – 25: VM i Stil och Precision, Bulgarien

SEPTEMBER
1 – 2: SM i tiomanna speedformation, Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg, Vårgårda.

OKTOBER
3 – 14: Världsmästerskapen, Australien.
25 – 28: Världscupen i vindtunnel, Bahrain.

NOVEMBER
10 – 11: Förbundskonferens

på gång
2018

Hans Berggren

Polsk fallskärmshoppare förolyckad

Torsdagen 26 juli inträffade en allvarlig olycka under vingoverallägret arrangerat av Stockholms Fallskärmsklubb. Hopparen drog sin fallskärm, fick en roterande felfunktion och genomförde reservdragsproceduren men landade hårt i marken. Livräddningsinsatser påbörjades omgående av frivilliga hoppare samtidigt som räddningstjänsten larmades till platsen. Trots omfattande intensivvård gick dock hopparens liv inte att rädda.

Hopparen var medlem i det brittiska fallskärmsförbundet, polsk medborgare och medverkade på vingoverallägret hos Stockholms fallskärmsklubb.

Fallskärmsporten har mist en engagerad hoppare och en god vän för många i sporten. Svenska Fallskärmsförbundet sänder de största tankarna till hopparens familj och våra vänner i det brittiska fallskärmsförbundet.

Haveriutredning kommer att genomföras av Svenska Fallskärmsförbundet.

Ny visualiseringshjälp för tunnelflygning

I början av mars lanserades en serie videoklipp under namnet "First Perspective" på fallskärmshoppningskanalen "Fallrates". Videon visar repetitiv flygning filmad ur synvinkel - Point of View. Det finns olika rörelser att se på, till exempel layouts, head down, head up och så kallade snakes och half breakers som används i dynamisk flygning. Det finns också val mellan olika hastigheter. Johannes Bergfors, vindtunnelinstruktör och videoskopare från Sverige ligger bakom projektet och förklarar:

"Din visuella erfarenhet är ett muskelminne. Om du till exempel har tränat som gymnast och har gjort 1 000 framåtvoltar från trapetsen kommer du att vara bättre förberedd att göra en så kallad frontlayout. Detta beror på att du redan har sett världen rotera framför dig på den vertikala axeln så många gånger att du kommer att kunna navigera i ett brett synfält samtidigt. Detta står i motsats till att allting känns upp och ner och virrvarligt framför dig, när du fysiskt måste utföra en helt ny kroppsrörelse samtidigt som det visuella förändras dramatiskt."

Bergfors använde en GoPro 5 monterad på sin visirhjälm säkrad med en extra kabel, och fick flygtidstöd från vindtunneln Flystation i München. Lokala tunnelinstruktören Nick Poland flög de olika variationerna av rörelser som en referens till betraktaren. "Serien är utformad för blivande studenter som vill investera i tid utanför vindtunneln för sin egen utveckling. I teorin är det så att om du tittar på en av filmerna hundra gånger; vänjer sig hjärnan till hur du behöver kunna navigera upp och ner, vilket minskar överraskningsfaktorn. Jag blev nyligen kontaktad av en ny flygare som sa att han efter att ha tittat på videon tränat "back layouts" och hade känt sig mycket mer bekväm och övertygad om var han befann sig i tunneln. Jag kommer att använda videon för att förklara för mina egna elever, och om andra är intresserade av att använda dem som instruktionsvideos är de välkomna att göra det. Även om det bara skapar underlag för en diskussion så är det bra", avslutar Johannes Bergfors. Instruktionsfilmerna "First Perspective" finns på: <https://tinyurl.com/firstperspective>

Stort tomrum efter Paula Liljegen

Lördagen 16 juni omkom en omtyckt vän i Skåneklubben, Paula Liljegen, i en BASE-olycka i Eikesdalen, Norge. Uthoppsplatsen, kallad Katthammaren, befinner sig på en höjd av 1 260 meter över dalbotten. På ungefär 800 meters höjd finns en bergskam som Paula på grund av en visuell missbedömning såg för sent. Det resulterade i ett lågt drag, som följdes av en knapp två sekunders fallskärmsfärd och ett kraftigt nedslag i berget. Hon låg illa till och det tog därför flera timmar innan räddningspersonalen kunde nå henne. Vål på plats fanns inga tecken på liv.

I augusti hölls två minnesstunder för Paula. Först i Malmö 9 augusti och därefter Åhus kust 11 augusti.

Privat arkiv

Nya kalottinstruktörer

En kurs för blivande kalottinstruktörer hölls 6-8 juli på Fallskärmsklubben Syd i Eslöv. Kursansvarig var Håkan Schwartz från Östersund.

"Det var ett duktigt gäng som själva drog många kloka slutsatser. Bland annat var vi alla överens om att det är lätt att man glömmer bort grunderna i själva kalottflygningen även när man blivit betydligt mer erfaren."

Kursupplägget är uppbyggt så att alla blivande kalottinstruktörer själva genomför utbildningen pilot BAS. De tittar på varandras filmer och tränar på att bedöma och utvärdera hoppen. Även två "riktiga deltagare" var med som elever och de gav de blivande instruktörerna gott betyg.

"Jag har som mål att genomföra en kalottinstruktörskurs till i slutet på sommaren i Linköpings Fallskärmsklubb." avslutar Håkan.

Fem deltagare från olika klubbar deltog. Godkända efter kursen blev Viktor Karlsson, Emil Svensson, Daniel Eftodi, Edvin Bengtsson och Oscar Cottrell.

På kalottinstruktörskursen, från vänster: Viktor Karlsson, Emil Svensson, Daniel Eftodi, Edvin Bengtsson, Oscar Cottrell och Håkan Schwartz.

Mats Edström

Tandemexamination på ny plats

Tandemexaminationen hölls i år på Linköpings Fallskärmsklubb i Skärstad eftersom flygplanet Fallskärmsklubben Aros i Västerås var på reparation. Examinator Rickard Backne var på plats tillsammans med fem deltagare.

"Det fungerade bra i Linköping tack vare att det var färre deltagare i år än vanligt. Klubben slöt upp väl och organisationen med hoppladare, pilot och fält fungerade mycket bra."

Det var tur med vädret under veckan. Men det blev ändå en del fördröjningar på grund av senare start än planerat och lite långsammare flygplan. En del flygrestriktioner för att försvaret hade aktivitet i området ställde också till det.

Årets examination visade att det precis som tidigare är exitarna som är det svåraste momentet: "De som ska göra tandemexamen behöver vara ordentligt inhoppade och inte underskatta det här momentet. Och jag tror att det var en fördel att examinationen låg något senare på året än vad den vanligtvis gör", avslutar Rickard Backne.

Vi gratulerar årets nya tandempiloter som är: Philip Nilsson från NYFK, Joackim Johansson från LFK och Kim Johansson från FKCG. Dessutom är Niclas Olofsson, från FKA, åter godkänd och tillbaka som tandempilot efter ett uppehåll på grund av skada.

Victoria Alasuutari

AFF-examen i Vårgårda

AFF-examination genomfördes 11-15 juni i Vårgårda hos Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg. Mark Wemhöner var kursansvarig och examinatore var Sara Hall, Robert Alasuutari och Jesper Bergstrand. Efter bara några dagar var examinationen klar och hoppssverige har nu tre nya AFF-instruktörer som hjälpt till att utbilda elever i sommar. Vi gratulerar Simon Burgess från Skånes Fallskärmsklubb, Petter af Robson från Örebros Fallskärmsklubb och Michel Salomonsson från FKCG, alla tre godkända.

Mark Wemhöner säger: "Det var lite ovanligt att genomföra AFF-examen på annan plats än Aros i Västerås, eftersom det ända sedan Hedenhös tid varit där vi hållit till. Men det fungerade supersmidigt och vi kände oss varmt välkomnade av Göteborgsklubben."

Deltagarantalet var det lägsta på många år även om det råder viss brist på AFF-instruktörer på en del klubbar.

"Jag tycker det är viktigt att chefsinstruktörerna ute i klubbarna planerar och styr upp rekryteringen av nya AFF-instruktörer så att de är så väl förberedda som möjligt. Det finns en lista på kunskapskrav inför examinationen som skickas till chefsinstruktörerna och även till de anmälda varje år. Många behöver titta närmare på den listan och kanske börja med förberedelser redan året innan," avslutar Mark.

Nya världsrekord slogs i Ukraina

Jenny Melander, Annika Björnström, Gunilla Sigurd och Anna Oscarson satte i början av augusti världsrekord i storformation sekvens tillsammans med ett gäng andra kvinnliga hoppare från övriga Europa. Det var under evenemanget Women on Wings i Ukraina som först en 57-manna med tre poäng sattes på första försöket. Dagen därpå sattes en 60-manna med tre poäng.

Från början var det tänkt att det skulle göras försök på en 120-manna sekvens men flygplansproblem grusade dessa planer och ett flertal tjejer riskerade helt plötsligt att inte få vara med om att slå rekord. Organisatörerna kom då på att det var möjligt att under samma dag göra flera lika stora formationer där en del av hopparna byttes ut. Det räknas då som att man tangerar det första rekordet. Tre gånger satt en 60-manna med tre poäng där delar av gänget byttes ut mellan hoppen. Det var första gången i formationshoppningens historia som detta genomfördes.

Dagen därpå gjordes försök på en 59-manna med fyra poäng, där Monica Paulsson och Maria Ångarp från Sverige deltog, men den satt tyvärr inte. Mer om rekordhoppningen i Ukraina kan du läsa i nästa nummer.

Helene Samuelsson

Från vänster: Jenny Melander, Annika Björnström, Gunilla Sigurd och Anna Oscarson.

- Choose from red, royal blue or charcoal color pattern
- Jump it just two weeks after order confirmation
- Available in a C yoke for main parachutes 120ft² through 190ft²
- Most options available including full articulation and the SkyHook RSL

In Sweden contact:
www.uffeshoppshop.se

Uffe's Hopp Shop

Sustaining member of the PIA

Made with pride in
Raeftord, NC, USA
www.sunpath.com

STOCK RIGS

www.sunpath.com

Några ord från ordföranden ...

Fallskärmsvänner: Blue Sky Black Death, Sverige i lågor, ett frifalls-SM med fina resultat och världsrekord i Ukraina.

Den allvarigaste av alla incidenter har ånyo inträffat med ett tragiskt dödsfall 26 juli vid Stockholms Fallskärmsklubb. Under det eminenta och välorganiserade vingoveralläget fick en deltagare med polsk bakgrund en roterande felfunktion. I samband med reservdragsproceduren landade hopparen hårt, vilket sedermera ledde till att han avled. Jag har haft intensiv kontakt med vår ställföreträdande riksinstruktör och Stockholmsklubben för att vi ska kunna utreda händelsen och lära oss för framtiden.

Det som återigen värmer extra mycket i det tragiska är den starka kraften och självklarheten som ett flertal medlemmar visade på plats genom att göra allt för att försöka rädda hopparens liv. Vi sörjer för vår polske vän, tänker på hans familj och sänder en hälsning till det brittiska förbundet där han var medlem.

Rekordsommaren kan nog inte undgått någon, samtidigt har vi sett ett Sverige i brand och svåra utmaningar för vår nationella krishanteringsförmåga. Jag vet att flera frivilliga försvarsorganisationer medverkat och aktivt stöttat brandmän, räddningstjänst, polis med flera. I de situationerna har även Svenska Fallskärmsförbundet en viktig roll att fylla och det glädjer mig mycket att så många medlemmar är positiva till att stötta nationella kriser. Undersökningen vi beskrev i förra numret av Svensk Fallskärmsport talar sitt tydliga språk om den saken.

När vi nu närmar oss hösten, ska vi lyfta dessa frågor med myndigheten för samhällsskydd och beredskap, MSB, skapa bra rutiner och avtal som underlättar vår medverkan.

I skrivande stund har vi avslutat ett välorganiserat frifalls-SM i Gryttjom hos Stockholms Fallskärmsklubb och jag lyfter på hjälmen för domare, tävlingsledare och funktionärer som gjorde fina och rättvisa tävlingar möjliga. Jag har tagit del av genomgående fina resultat, som speglar både den inslagna vägen och såväl lagens som individernas tävlingsmål. Vi naggar toppskiktet i flera discipliner och det är faktiskt inte så mycket kvar innan den svåraste delen inom idrotten blir synlig – de mentala delarna som kan få även världsidrottare i gungning och blockera prestationer på den yppersta nivån.

Samtidigt med svenska mästerskapen, kommer glädjande besked från Ukraina där flera av våra svenska tjejer varit med om att, på första försöket, sätta världsrekord i storformation sekvens med en tre poängs 57-manna, och sedan en 60-manna med tre poäng även där. Vi gläder oss med alla våra tjejer och ser fram emot film, bilder och berättelser om oförglömliga minnen.

Be safe – vi ska göra allt vi kan för att bringa klarhet i vingoverallolyckan, återkoppla till våra brittiska vänner och analysera vad slutsatserna kan innebära för våra nationella regler och procedurer. Efter SM i vingoverall följer VM i Bulgarien och Australien för våra skickliga atleter. Best of the rest – ja visst – och gärna ännu mer!

Peo Humla,
ordförande i SFF

E-post: ordforande@sff.se

Svenska Fallskärmsförbundet • Sjöhagsvägen 2 • 721 32 Västerås

Piloterna

En efter en hoppar de ut, högt upp i luften. Kvar blir bara en. Hur är det egentligen att vara den som lyfter ett fullastat flygplan och landar ett tomt?

Text: **Linda Lundberg**

Foto: **Privat arkiv, Pelle Scherdin**

Det är rolig flygning. Utmaningen är att flyga så effektivt som möjligt, både upp och ner," säger Jan Holmner, som har flugit hoppare i Umeå sedan 2005.

Det ska dels bli så billigt för klubben som möjligt, och så jobbar piloterna för att ge fallskärmsbäddarna en så bra upplevelse de kan. Eftersom Jan Holmner dessutom hoppat själv sedan 2009 vet han vilka förväntningar hopparna har.

När han träffade sin fru, Annika Björnström, på fallskärmsklubben var steget från pilot till att också bli fallskärmsbäddare naturligt. Denna sommar är hela deras semester uppbokad för hoppning. Just nu hoppar Jan hellre än flyger, men han tror att han kommer flyga hoppare längre än vad han själv kommer att hoppa.

Kan alltid bli bättre

Lars Hellberg, som har flugit hoppare i Västerås sedan 1989, och har både målflygning för SAAB och ambulansflygning att jämföra med, håller med om att det är som ett hantverk som alltid går att förfina.

"Det är krävande och det kan alltid utvecklas och bli bättre. Den bästa flygningen är inte gjord ännu."

Han började faktiskt själv som fallskärmsbäddare 1974, innan han började flyga hoppare. Han var aktiv och tävlande hoppare fram till 2002.

Faktumet att piloterna sitter i flygplanet hela dagen när hoppning är i gång är också något som är krävande – och dagarna kan bli långa. Förutom att effektivisera varje start och landning sker det även mycket kommunikation i radion hela tiden.

"Det är viktigt att man får käka på dagen. Jag tror att man som hoppare kanske inte alltid tänker på att piloten behöver lunchrast," säger Jan Holmner.

Enorm pilotbrist

Piloterna flyger på ideell basis, och det kan innebära en utmaning att hitta piloter som stannar kvar under längre tid.

"Det är entusiasterna som tycker att det är roligt som ställer upp," säger Jan Holmner.

"Förr var det kanon för någon som ville bli pilot, eftersom man fick flyg-

Lars Hellberg har flugit hoppare i Västerås sedan 1989. Han började som fallskärmsbäddare 1974 och var aktiv och tävlande hoppare fram till 2002.

Pelle Scherdin

– luftens hjältar

Jan Holmner, som har flugit hoppare i Umeå sedan 2005.

Privat arkiv

De ideella krafterna, del 7

► timmar. Det tog ett tag att få jobb, men det är inte så längre. Det är en enorm pilotbrist i dag. Jag gjorde det för att få flygtid 1989, men nu, när jag har nära 9 000 flygtimmar, känns det inte som att jag behöver samla längre,” säger Lars Hellberg. Han tror att det kan komma att bli ett skifte för de som flyger regelbundet och alltid ställer upp – på gott och ont.

”Vissa poster är redan avlönade, som manifest och tandem till exempel, så det finns ett stort kommersiellt inslag. Och fler och fler är beredda att betala för att andra ska göra jobb åt dem, men jag vet inte om det skulle vara dödén för småklubbarna om piloter skulle börja få betalt. Jag är lite kluven till hur jag tycker att det ska vara.”

”Man ska komma ihåg att för oss kostar det att flyga hoppare. Resor, en obligatorisk läkarundersökning som piloterna måste göra regelbundet och certifikatkostnader,” säger Rune Leindahl.

Upprätthåller precisionen

Rune Leindahl började flyga redan 1969 tack vare ett stort flygintresse, men det var inte förrän flygklubben han flög för flyttade till Skavsta 1984 och blev granne med fallskärmsklubben som han fick frågan om han ville flyga hoppare. Det ville

han, främst för att få gratis flygtimmar. Sedan 1985 har han lagt 1500 timmar på att flyga fallskärms hoppare, främst i Nyköping. Nu flyger han 150 timmar om året, varav 40 timmar är fallskärmsflygning. Han är dessutom chefpilot, vilket innebär att han ansvarar för att piloterna

har rätt utbildning innan de börjar flyga för klubben.

”Fördelen med att flyga hoppare är att man upprätthåller precisionen, rätt plats på kortaste tid. Det är själva utmaningen att utföra flygningen så proffsigt som det är möjligt.” ■

Rune Leindahl började flyga redan 1969. När flygklubben flyttade till Skavsta 1984 började han flyga hoppare. Sedan 1985 har han lagt 1500 timmar på att flyga fallskärms hoppare, främst i Nyköping.

Privat arkiv

SM 2018

Efter månader av sol inleddes SM i Gryttjöm med ett illavarslande molnområde och en sämre väderprognos än på länge. Det till trots var vädrets makter på tävlingens sida och SM:s samtliga grenar och omgångar – även swoopingens tre delgrenar – kunde genomföras på två dagar.

Text Penny Robertson-Pearce

Foto Martin Askelin, Anders Brouzell, Julia Englund, Daniel Hagström, Sussie Leal, Karl Niva, Liina Väänänen, Lennart Vestbom

Damlaget Team X glada efter tävlingen som slutade med silver och snittrekord.

– toppväder trots kass prognos

Efter två års uppehåll var svenska mästerskapen åter tillbaka i Gryttjöm med Stockholms Fallskärmsklubb som arrangör. Det möjliggjorde att SM i frifallsgrenarna samt swooping (canopy piloting, CP) kunde genomföras samtidigt. Gunlög Edgren, som var tävlingschef, ville ha marginalerna på sin sida och utlyste tre tävlingsdagar och en reservdag.

På tävlingens första dag, den 31 juli, kom hoppningen igång först runt lunch. Därefter rullade det på och till kvällen när åskan mullrade olycksbådande hade alla deltagare gjort fyra omgångar och de svenska och norska deltagarna i swooping till och med sex rundor. Det innebär att swoopingens två av tre delgrenar, precision och distans, var avklarad.

Många domare och funktionärer

Nästa dag var vädret perfekt. Blå himmel, bra vindar och tävlingen rullade på i en

alldeles lagom rytm och hoppen betades av det ena efter det andra.

Temperaturen, som låg runt 30 grader, plågade dock många deltagare och funktionärer och alla uppmanades att dricka mycket och ofta. Så småningom upptäckte lagen att lektionssalen borta vid ilastningen hade luftkonditionering, så många gav sig av till ilastningen i god tid för att hinna kyla av sig.

Domarna var placerade i det nyinredda så kallade mysrummet där de hade flera fläktar igång och gott om plats.

”Rena lyxsviten för oss domare”, säger Pia Berggren som var en av åtta domare på plats. Pia gjorde i och med den här tävlingen sitt 30:e svenska mästerskap när man räknar med hennes första två år som träningsdomare. Ett beundransvärt och långvarigt engagemang för fallskärmsporten! Tillväxten i domarkåren har över tid varit ganska dålig men i år

Echochamber,
vinnare i fyrmannans
högsta klass, drar
ut en sidebody

Anders Brouzell

fanns tre träningsdomare på plats, snart färdiga nationella domare.

Grenen swooping är en mycket funktionärskrävande gren och förutom alla domare fanns ett gäng entusiastiska funktionärer på plats. För den avslutande delgrenen, hastighet, var vindarna lite för starka under eftermiddagen, men de sista omhoppet kunde göras som sista lift för dagen, när vinden mojnade.

Två snittrekord i FS4, AAA-klassen

Det var 59 svenska deltagare på SM och dessutom nio norska deltagare i swooping som tävlade i dels dess öppna klass och dels i det norska mästerskap som hölls separat. Även en dansk deltagare var med i swoopingens öppna klass.

Det var färre tävlande i frifallsgrenarna än på flera år men som vanligt var det fyrmanna på mage, FS4, som hade flest deltagande lag. I den högsta klassen,

AAA, var det ungefär samma startfält som i fjol med endast damlaget Team X som tillskott. Team X, som är vårt framgångsrika svenska damlag i tunnel, har nu tagit klivet ut i luften. Laget gjorde det med besked och visade god form inför VM i Australien i höst.

Bodil Almberg: "Vi var relativt nöjda med insatsen på SM. Det var vår första utomhustävling och vi är glada att vi kunde leverera stabila exitar och sätta de nya 'utomhusvarianterna' för blocken vi övat på."

Inför SM hade laget tränat med sin coach Seth Ericson.

"Seth lyckades äntligen få oss att landa teknikerna vilket lyfte självförtroendet. Roligast nu är känslan att vi har mer att ge", avslutar Bodil.

Echochamber tog guld, som väntat ganska överlägset, med en historisk snittpoäng på hela 21,1 poäng på tio omgångar. Det är det högsta snittet någon-

sin utomhus i svensk FS4. Damlaget Team X var inte sämre de, utan satte bästa snittrekordet för damlag med 16,2

Forts på sidan 10 ➤

Lars Nyström tog hem
guld i swooping.

Lennart Vestbom

Lagens medlemmar**FS4, AAA-klassen**

Echochamber, SF

Rikard Rodensjö

Ulf Liljenbäck

Johan Edvall

Mattias Nord

Anders Brouzell

Team X, FKA

Lena Erlandsson

Johanna Forslund

Katarina Sonnev

Bodil Almqvist

Tobias Forslund

Team C4, FKA

Hooman Ahoori

Jacob Engberg

Fredrik Johansson

Johannes Andersson

Rikard Karlsson

Aurora, LFK

Markku Glans

Filippa Ebersjö

Jonas Fransson

Zoltan Hübsch

Åsah Helenius

Edge, SF

Mats Olofsson

Martin Askelin

Tobias Alsiö

Peter Mårtensson

Stefan Flink

FS4, AA-klassen

Kwansta Synchro, SFK

Thomas Björk

Simon Burgess

Andreas Ekström

Sara Ekström

Johan Kvint

Cumulonimbus, SFK

Johanna Englund

Josefin Englund

Hillevi Gustafsson

Kajsa-Stina Gustafsson

Johan Svensson

84 grams, UFK

Jan Holmner

Monika Seth

Ronny Modigs

Johan Hellström

Emil Söderholm

Luftslot, LFK

Niklas Ribbenhed

Sofia Dannert

Philip Nilsson

Henric Granberg

Rickard Lilja

VFS, vertikal formationshoppning

Kwansta Kwattro, SFK

Henrik Johansson

Adrian Cederholm

Jesper Forsman

Tim Cifuentes Vargas

Liina Väänänen

poäng, vilket gav en silvermedalj i fyrmannahoppningens AAA-klass.

Laget Team C4 knep bronset, men fick kämpa lite för den pallplatsen mot Linköpingslaget Aurora. Team C4 satsar långsiktigt och för det belönades de med ett särskilt hederspris skänkt av Bodyflight. Del av motiveringen löd bland annat att de som lag ska uppmuntras och belönas för sin långsiktiga planering inför framtida mål, och fick därmed sponsring med två timmars tunneltid.

Två nykomlingar i AA-klassen

I AA-klassen deltog två nya lag varav det ena laget, Luftslot, hade anmält sig till AA-klassen, men fått byta i sista stund för att få andra lag att tävla emot. A-klassen uteblev alltså eftersom inga lag ställde upp.

Luftslots mål för A-klassen uppfylldes dock poängmässigt trots att de flyttat upp i högre klass och med det var det mixade laget mycket nöjda. Medlemmar från både Nyköping och Linköping ingick i laget som tävlade för LFK.

Det andra nya laget var 84 grams från Umeå FK som består av tre hoppare från Umeå, en från Stockholm och en från Karlsborg. De gjorde en fin insats på sin första tävling och slutade på bronsplatsen.

Två Skånelag toppade AA-klassen och tävlade inbördes om guld. Det i fjol starkare laget av de två, Kwansta Synchro, fick i år se sig besegrade av laget Cumulonimbus som med samma lagdeltagare satsat under flera år tillsammans i både tunnel och frifall.

Glada pristagare i FS4-grenens öppna klass, AAA.

Martin Askelin

Landslaget i vertikal formationshoppning (VFS), Kwansta Kwattro, saknade i år andra lag att tävla mot men såg SM som en bra förberedelse inför VM i höst. Deras mål var att uppnå minst 10,0 i snitt och de gjorde en minst sagt strålande insats när de avslutade med ett snittrekord på 12,2 poäng samt en enskild rekordrunda på 23 poäng.

Svenskar i topp i swooping

I grenen speed skydiving skedde heller inget oväntat i resultatlistan. Henrik Raimor fortsätter att dominera även om han själv bara var lagom nöjd med resultatet. Daniel Hagström tog silver och Lars Eklund brons.

I swooping dominerade de svenska deltagarna i alla tre delgrenarna, distans, precision samt hastighet. Totalsegrare blev Lars "Larry" Nyström följt av Stefan Burström på silver- och Fredrik Eklund på bronsplats.

I delgrenen distans fick de svenska deltagarna se sig slagna av norrmannen Öivind Krageboen. Men i precision knep Larry guldet och i hastighet var det Fredrik Eklund som stod överst på pallen.

Larry Nyström var såklart nöjd med sin placering men säger: "Det finns mycket jag kan förbättra för att fortsätta utmana mig."

Om tävlingen i stort fortsätter Larry: "Det var ett stort gäng bra swoopare som

Individuella tävlande**Speed skydiving**

Henrik Anderson, ÖFSK

Lars Eklund, ÖFSK

Henrik Raimor, SF

Daniel Hagström, SF

Daniel Eftodi, FK Syd

Swooping, svenska mästerskapet

Stefan Burström, SF

Lars Nyström, SF

Fredrik Eklund, UFK

Rikard Larfors, SF

Swooping, norska mästerskapet

Anders Emil Hustoft

Jan Einar Soltvedt

Tommy Botten Jensen

Lars Espeseth

Öivind Krageboen

Mikael G. Björkmo

Therese Emilie Tirem

Marius Abelsen

Frank Dehli

Swooping, öppna klassen

Christian B. Gufler, DK

Resultat SM 2018**FS4, AAA, öppna klassen**

Placering, namn, klubb	snitt
1. Echochamber, SF	21,1
2. Team X, FKA	16,2
3. Team C4, FKA	14,8
4. Aurora, LFK	14,4
5. Edge, SF	13,7

FS4, AA-klassen

Placering, namn, klubb	snitt
1. Cumulonimbus, SFK	9,6
2. Kwansta Synchro, SFK	8,6
3. 84grams, UFK	8,1
4. Luftslot, LFK	6,9

VFS, öppna klassen

Placering, namn, klubb	snitt
1. Kwansta Kwattro, SFK	12,2

Speed

Placering, namn, klubb	resultat
1. Henrik Raimor, SF	3855,37
2. Daniel Hagström, SF	3427,67
3. Lars Eklund, ÖFSK	2947,61
4. Daniel Eftodi, FK Syd	2866,45
5. Henrik Andersson, ÖFSK	2497,89

Swooping, totalt

Placering, namn, klubb	resultat
1. Lars Nyström, SF	811,822
2. Stefan Burström, SF	768,423
3. Fredrik Eklund, UFK	762,145
6. Rikard Larfors, SF	562,431

Swooping, distans

Placering, namn, klubb	resultat
1. Öivind Krageboen, Norge	291,368
2. Fredrik Eklund, UFK	271,193
3. Lars Nyström, SF	254,797
5. Rikard Larfors, SF	226,696
6. Stefan Burström, SF	222,01

Swooping, hastighet

Placering, namn, klubb	resultat
1. Fredrik Eklund, UFK	264,396
2. Lars Nyström, SF	262,978
3. Jan Einar Soltvedt, Norge	259,197
4. Stefan Burström, SF	254,747
6. Rikard Larfors, SF	191,322

Swooping, precision

Placering, namn, klubb	resultat
1. Lars Nyström, SF	294,047
2. Stefan Burström, SF	291,666
3. Fredrik Eklund, UFK	226,556
7. Rikard Larfors, SF	144,413

Glada totalvinnare i swooping.

Claes Bertenstam, hoppleddare under SM.

Daniel Hagström

Lennart Vestbom

Pristagarna i speed skydiving.

Susanne Leal

samlades för en riktigt grym niohopps-tävling vid den bästa ponden, vilket gjorde det till en klockren vecka. Peppet jag får av mina lagkamrater i SSC-swoop, och att sedan får stå på podiet tillsammans med dem, är hela grejen, och vad som gör det så extremt roligt.”

Tyvärr saknades deltagare i de artistiska grenarna och så var det dessvärre både i fjol och året innan det. Domarkåren får till årets höstmöte fundera på hur man åter ska locka friflygarna att tävla. Ett förslag kan vara att införa VFS2 på SM vilket ju också skulle bli en bra grogrund för framtida VFS4 lag. Men först krävs i så fall ett intresse att tävla i VFS2 redan i Fallsvenskan.

Även tillväxten i grenen kalottformation är i det närmaste obefintlig så den grenen uteblev också på årets SM.

Nöjda deltagare

Tävlingarnas sista runda var klar runt halv sju på onsdagskvällen, en hel dag tidigare än förväntat, och prisutdelningen ägde rum runt klockan åtta. Gunlög hade ordnat fina sponsorpriser så pristagarna fick förutom medaljer, av ny lite större och finare modell än tidigare år, även fina hederspriser skänkta av Haglöfs, UCPA-resor, Tandhälsan på S:t Eriksplan, Forma (naprapat), Klätterver-

Lina Vaananen

Kwansta Kwattro saknade i år andra lag att tävla mot i vertikal formationshoppling, VFS, men såg SM som en bra förberedelse inför VM i höst.

ket och Granitbiten. Två vandringspriser delades också ut, till Echochamber, som blev det bästa FS4-laget under SM.

Kvällen avslutades med middag som Carolas kök i Tierp ordnade och efter det blev det en del festligheter och firande för många.

Tävlande, domare och controller gav SM-arrangemanget högsta betyg: ”När vi väl kom igång gick tävlingen så otroligt smidigt.” säger Gunlög. ”Mest är jag glad för att alla omgångar kunde genomföras och att prisutdelningen kunde hållas på ett vettigt klockslag.”

Julia Englund

Skånelaget Cumulonimbus firar guld i FS4, AA-klassen.

Vad vore tävling utan domare och funktionärer? Här är nästan alla domare och funktionärer samlade.

Lennart Vestbom

Nedanstående domare och funktionärer såg till att svenska mästerskapen 2018 flöt professionellt och smidigt:

Zeljko Tanaskovic: Chefsdomare samt domare för FS4 och VFS.
Anders Berggren: Swooping.
Lova Bannister: Swooping.

Pia Berggren: FS4 och VFS.
Percy Kristersson: FS4, VFS och speed.
Helle Bendt: Träningsdomare för swooping.
Gunnar Söderqvist: Träningsdomare FS4, VFS.

Mia Lamminparras: Träningsdomare FS4.
Funktionärer: Evelina Nyberg (funktionärsansvarig), Olle falk, Jessica Lindström Westh, Nils van der Poel, Nina Velasco och Julia Madejska.

Gunlög Edgren, tävlingschef under SM 2018.

Handi Fly

Euro Challenge

För tredje året arrangerades inofficiellt mästerskap i fallskärmshoppning för handikappade i Moskva, Ryssland den 25 - 29 juli. Christoffer "Poffe" Nordin fick frågan från en av initiativtagarna om deltagande som tandempilot och tackade genast ja. "Det låg helt rätt i tiden för mig så jag svarade direkt. Jag var supertaggad och såg verkligen fram emot det äventyret." säger Poffe.

Text Penny Robertson-Pearce
Foto Dan Ekberg, Jerome David

Tävlingen som är för handikappade går till så att deltagaren ska genomföra fyra 360 graders svängar i frifall, helt utan tandempilotens hjälp, på kortast möjliga tid. Många har sin egen tandempilot med sig, vars huvudsakliga uppgift är att ta deltagaren säkert ner till marken igen, andra tillhandahålls tandempiloter av organisationen. Erfarenhetsnivån varierar mycket. Somliga har tränat både länge och mycket och andra är snudd på nybörjare. Även handikappen varierar och vissa klarar av att hoppa på egen hand.

Det kom ett mail med en förfrågan till Poffe, som hoppar i Nyköpings fallskärmsklubb, i början på sommaren. Jerome David, som sitter i franska fall-

skärmsförbundets styrelse, är en av initiativtagarna till den här tävlingen för handikappade.

"Jag träffade Jerome för ett antal år sedan på något fallskärmsevenemang i Europa och han erbjöd mig att vara en av de tandempiloter som tävlingsorganisationen tillhandahåller för deltagare som inte har med en egen. Han sa att det såklart var en bonus om jag kunde hitta en tävlande från Sverige också."

För tredje året arrangerades tävlingen som bara blir större och större. I år ägde tävlingen rum i Moskva i slutet på juli och tolv nationer var representerade med 31 deltagare.

"Det var en ren slump att jag hittade en deltagare och i och med det var det

Svenska laget bestående av Christoffer "Poffe" Nordin, Ida Rubbmark och Dan Ekberg.

Jerome David

- premiär för svenskt deltagande

första gången som Sverige var representerade i den här tävlingen."

Hittade deltagaren på en AW

Två dagar efter att Poffe tackat ja och vänt upp och ner på hela bekantskapskretsen och deras kontakter hade han ännu inte lyckats hitta en frivillig deltagare. Något modfälld gick han på en "after work" en fredag kväll. Vid bordet bredvid satt en tjej i rullstol och Poffe frågade på vinst och förlust.

Ida Rubbmark är en 32-årig tjej från Malmö. Som 22-åring råkade hon ut för en ridolycka och blev förlamad från bröstet och neråt.

"Ida lever ett otroligt aktivt liv", berättar Poffe. "Hon är helt självgående hemma, kör bil till jobbet varje dag och för två år sedan gav hon sig iväg utomlands för att spela rullstolsbasket på heltid.

Hon tackade glatt ja till mitt erbjudande om ett äventyr."

Det blev bråttom med alla förberedelser. Mycket skulle göras på kort tid och så skulle det även hinnas med träning. Ida hade gjort ett tandemhopp två år tidigare i Eslöv, så hon visste ungefär vad det gick ut på som väl var.

Luften är för alla

"The sky is for everyone" är tävlingens paroll och deltagarna har alla möjliga sorters handikapp. Regler är noggrant utarbetade och det finns ett särskilt handikappsystem för att gradera handikappen så rättvist som möjligt.

Rysslands motsvarighet till Riksidrottsförbundet för handikappade, sponsrar hela tävlingen. Poffe, som tidigt kände att det skulle vara möjligt att göra riktigt bra ifrån sig med bra uppbackning, såg till att det blev en veckas intensivträning före avfärd. Två timmar i tunneln, sponsrat av Bodyflight, och med specialkonstruerade benställningar från ortopedtekniska kliniken i Helsingborg blev början på den intensiva veckan. De så kallade ortoserna till benen gör att man kan låsa ställningarna i rätt benvinkel för att möjliggöra en fungerande fallställning.

Det fungerade utmärkt och Ida visade sig ha stor talang för tunnelflygning: "Att flyga vindtunnel var riktigt roligt och lätt beroendeframkallande. Det var definitivt där jag lärde mig mest och fick till svängarna ordentligt", berättar Ida.

Slutet av veckan tillbringades i luften med ett antal tandemhopp som sponsrades av fallskärmsklubbarna i Nyköping och Halmstad.

På plats i Ryssland

Efter två dagars turistande i Moskva infann sig Poffe, Ida och Dan Ekberg, lagets kameraman, på hoppfältet där tävlingen skulle äga rum, tre timmars bilresa från Moskva. Incheckningen under torsdagen var omständlig och hela dagen gick åt till diverse papper som skulle fyllas i. På kvällen blev det en pampig och högtidlig invigning.

Flygfältet där tävlingen hölls är ett helt nytt, gigantiskt och otroligt påkostat

Dan Ekberg

hoppfält som började byggas från grunden för sex år sedan.

"Sett till tävlingsorganisationen så var allt välorganiserat och uppstyrt men själva hoppningen på fältet var ostrukturerad och ineffektiv", menar Poffe.

Inför tävlingsstarten på fredagen var laget med Poffe, Ida och Dan laddade.

"Vi tyckte att vi var bra förberedda med våra två timmar i tunnel och fem hopp, men jämfört med de ryska och franska deltagarna var det ingenting. De hade minst 90 till 100 hopp vardera och fyra till sex timmar tunnel. Och som väntat var det också de som låg i topp."

Det svenska laget slutade på 19:e plats. "Det blev ett roligt äventyr men de andra hade ju tränat en hel del mer än vad vi gjort", berättar Ida. "Sedan gjorde jag bort mig i andra hoppet och fick full tid på det, så vi tappade tyvärr en hel del placeringar. Men allt som allt var det jätteroligt."

Poffe hoppas på att i framtiden kunna ha mästerskap på hemmaplan för handikappade: "Det har varit en fantastisk upplevelse och något som jag gärna gör fler gånger." avslutar Poffe. ■

Christoffer "Poffe" Nordin och Ida Rubbmark.

Nybyggda hoppfältet med två startbanor, minst 20 sovstugor, jättelik hangar, vindtunnel, restaurang och fem flygplan. Här har ryssarna slagit på stort.

Dan Ekberg

In memorian

Paula Liljegren

Paula var en av Skånes Fallskärmsklubbbs mest aktiva och erfarna hoppare. Hon var en skicklig friflygare, en duktig coach och en omtyckt hoppkompis. Paula hade ett sätt att skratta som gjorde folk omkring henne glada. Hon var en omtänksam och fin vän till alla på klubben, och alltid en drivande frisk fläkt i föreningen. Paula var en aktiv hoppare i elva år och under den tiden hann hon lära känna hoppare över hela Sverige och världen. Hon kommer att leva kvar i Skåneklubben som en förebild och lämna ett stort tomrum efter sig, både i våra hjärtan och i vårt flygplan.

Annon

ELEV eller SKYGOD? Alla nivåer välkomna!

NYHET!
OFF-PEAK
PRISER

- ▶ Öppet året runt
- ▶ Världens högsta vindtunnel
- ▶ Instruktörer för **ALLA** nivåer
- ▶ 1 timme = 60 fallskärmschopp
- ▶ Pris fr 5000 kr/h

Besök **bodyflight.se** för att boka och ta del av alla våra **Camps, Huckjams och Event** under året.

Kontakta oss!

bodyflight.se • 076-868 77 57 • fly@bodyflight.se

Möt Anette Diselöv, Johanna Säfsten och Patrik "Palle" Nygren som alla valt och har erfarenhet av att arbeta heltid med vår fantastiska sport. Det är en särskild sorts frihet och livsstil som många drömmer om. Kanske blir du inspirerad när du läser om deras tillvaro och kanske är det du som snart tar steget fullt ut att förverkliga din dröm?

Text: Penny Robertson-Pearce
Foto: Mikael Kihlman, Thomas Isaksson

Anette Diselöv

Anette Diselöv började sin kurs 2010 eftersom hennes man Kaj var hoppare sedan tio år i klubben FKCG utanför Göteborg: "Jag gjorde tre utbildningshopp, sedan blev jag rädd och vågade inte hoppa mer."

Trots att hon inte hoppade blev det naturligt att Anette tillbringade mer och mer tid på klubben.

"Jag var lite för rastlös för att bara hänga och det började med att jag ryckte in i manifestet när det fanns behov."

Anette som är sjuksköterska sedan nästan 30 år, trivdes i rollen som manifestör och jobbar idag heltid med det under säsong.

"Mellan april till oktober bedrivs hoppning på Vårgårda flygplats och där sköter jag manifest, kundservice och andra administrativa uppgifter."

Tillsammans med My Annie Svelander, som har övergripande ansvaret för verksamheten, blir det ganska hektiskt perioden det är hoppning hela veckorna.

"När det bara bedrivs helhoppning jobbar vi med att utveckla och förbättra rutiner för att få vår verksamhet att flyta

Mikael Kihlman

bättre. Mycket tid går åt till visionen om ständig utveckling – det gäller både för tandemverksamhet och klubbhoppning. Förra året byggde vi om i hangaren och vi har ägnat många timmar åt att göra det så besöksvänligt som möjligt. I år har vi satsat mycket på de nya hopparna och på att skapa så bra villkor som möjligt för dem som jobbar i verksamheten."

För två år sedan fattade Anette beslutet att sluta jobba som sjuksköterska. Drömmen är att kunna arbeta heltid i sitt eget företag med uppdrag både för Skydive Sweden och som livsstilscoach. För att kunna förverkliga sin dröm behövdes i första steget en förändring som innebar att Anette och Kaj sa upp sin lägenhet och sålde sina möbler för att skära ner på sina fasta kostnader.

"Att följa sin dröm är ett val man måste göra och för vår del var det att våga en förändring. Jag är oändligt tacksam att ha en man som Kaj som har stöttat mig i mitt val."

Friheten det innebär att ha den här livsstilen väger mer än väl upp att det ibland kan kännas som en lite mer osäker tillvaro. Anette och Kaj har under de senaste två vintersäsongerna spenderat mycket av sin tid i Thailand. I vintras satsade Anette på sin egen personliga utveckling och utbildade sig inom meditation.

"Det känns jättekul att vara tillbaka i Sverige och jag hade mycket energi med mig in i säsongen. Som nästa steg för att förverkliga min dröm har jag till hösten sökt en utbildning för att bli livsstilscoach."

"Det som är det mest inspirerande för mig med det jag gör idag är att jag får

möjlighet att träffa så många fantastiska människor, alla med sin egen unika historia och personlighet – det är vad jag ser fram emot varje dag jag går till jobbet." ●

Johanna Säfsten med passagerare.

Johanna Säfsten

Mikael Kihlman

Johanna Säfsten började hoppa fallskärm 2007, som 17-åring, och har efter elva år hunnit med 3 200 hopp: "Numera blir det mestadels jobbhopp" säger Johanna som sedan vintern 2012/2013 helt livnärt sig på sin hobby.

"Jag jobbade en sväng inom teambuilding och äventyrsbranschen i ett eventföretag och fick upp ögonen för hur kul det är att arbeta med glada människor."

Det började med en säsong i Taupo, Nya Zeeland, där Johanna började som markpersonal och mestadels redigerade tandemvideos. Samma säsong stod även packning på schemat och redan där och då hade Johanna som mål att kommande säsong börja filma tandem.

Forts på sidan 16 ►

”Jag gjorde ett antal övningshopp med en mentor i Taupo som verkligen ville lära mig allt som är viktigt om man vill börja filma. Kommande säsong hemma i Sverige övade jag på allt som han tipsat mig om.” Påföljande säsong återkom Johanna till Taupo och filmade.

Sedan har det rullat på. Hem till Stockholmsklubben återvänder Johanna varje år för att jobba mellan maj till september. Efter att ha gått tandemkursen våren 2016 har det blivit mest tandemhoppning. 2017 genomförde hon även AFF-utbildningen vilket gör att hon kan varva tandem, kamera och AFF.

”Det roligaste är att få jobba med glädje. Att få dela glädjen med en tandempassagerare som upplever sitt livs största äventyr eller att utbilda och följa en elev genom sin utbildning.”

Johanna hade från början ingen tanke på att bli tandeminstruktör men blev inspirerad av de få kvinnliga tandempiloter hon dittills träffat.

”Dels Gunlög Edgren som jobbat som tandeminstruktör i Sverige i många år och även av en arbetskamrat i Taupo som heter Kristy. Jag insåg att man inte alls behöver vara en stor och superstark man för att kunna bli en bra tandeminstruktör. När jag blev godkänd på min examination kändes det fantastiskt. Efter mig har det kommit fler och nu är vi fem tjejer med svensk tandemlicens.”

Johanna tycker att största fördelarna med jobbet är att det blir en hel del resande. I Sverige är det ju bara säsong en liten del av året och på vintern har Johanna och sambon Arvid Selander åkt utomlands för jobb. De träffades på Skydive Åre 2015 och har jobbat några säsonger tillsammans.

Om det inte blir jobb på vinterhalvåret passar Johanna på att ta långsemester och reser runt om i världen.

”Jag älskar friluftsliv och klättrar och vandrar gärna på mina resor. En nackdel med att jobba med hoppningen är att det

är en ganska osäker bransch. Väder och efterfråga styr helt inkomsterna och varje säsong måste jag söka nya uppdrag utomlands. Sedan är man ju alltid på resande fot och inget hem blir permanent.”

Ändå väger fördelarna över och hur framtiden ser ut vet Johanna inte i skrivande stund: ”Som yngre tjej i tandemindustrin känner man sig ibland lite ifrågasatt, att vissa tandempassagerare är tveksamma angående min kompetens och kunskap. Det händer att jag får frågan hur vi tänker viktmässigt, eftersom jag i dessa fall är lättare än personen som jag ska hoppa med. Men jag trivs jättebra med att jobba med hoppning och det passar min livsstil!

Patrik "Palle" Nygren

Patrik "Palle" Nygren gjorde sina första hopp i Linköping under värnplikten 1990. Två år senare blev han medlem i Smålands Fallskärmsklubb och var medlem där de första 21 åren innan han gick över till Linköpings Fallskärmsklubb och därefter till Nyköping.

Redan 1998 gick Palle sin tandemutbildning, men på den tiden gjordes inte så många tandemhopp i hemmaklubben i Småland. Palle jobbade som plåtslagare på heltid och på fritiden blev det förutom tandemhoppning många hopp som kameraman åt FS4-laget "Phoenix". När laget lade ner 2004 uppstod en tomhet.

”Jag träffade en tjej från Australien som var på Sverigebesök för att hoppa. Vi beslöt oss för att flytta ihop och 2004 bar det av till Australien.”

Palle fick ett jobb på Skydive Nagambie som låg en bit utanför Melbourne.

”Här bedrivs tandemhoppning året runt, även om det är mest verksamhet på deras sommarhalvår, och jag jobbade till att börja med som tandemfotograf på halvtid.” Så småningom blev det ett heltidsuppdrag och det gjordes runt 400 hopp per år.

”Vi bodde i närheten av hoppfältet i ett litet samhälle med 1 500 invånare. Jag

gillade livet på den australienska landsbygden. Avspänt och skönt och vi umgicks mycket med andra på hoppfältet.”

Under de fem år Palle var i Australien blev det så småningom mer tandemhoppning och det kunde bli mellan åtta till fjorton hopp per dag, sex dagar per vecka. Under tiden pluggade han på distans och läste in gymnasieämnen samt två års högskolestudier.

”Här kom jag också ganska tidigt i kontakt med ett FS4-lag som hette "Rotor out" och jag filmade dem under flera år och följde med på tävlingar. Största framgången var i Dubai 2012 där vi slog svenska laget "Bardagi".

Det som var tuffast var ekonomin. Vill man bo i eget hus och leva ett mer normalt liv så kan det bli pressat ibland eftersom tandempiloter oftast får betalt per hopp och inte har någon fast lön.

”Man blir väldigt beroende av väder och efterfrågan och man kände att man alltid fick vara lite beredd, redo att ta på sig allt jobb som fanns att få. Mitt hoppfält låg ganska nära en militärbas och jag umgicks mycket med de som jobbade där. Det resulterade i ett extrajobb på basen som pansarförare vilket hjälpte att få en mer stabil ekonomi.”

På ett av sina många hemmabesök under de svenska sommarmånaderna träffade Palle sin nuvarande sambo och bestämde sig så småningom för att flytta hem igen och bilda familj. Utbildningen som Palle läst på distans ledde till ett IT-jobb i Linköping och nu när Palles dotter är fyra år känns det bättre att ha ett vanligt jobb.

”Jag kan sakna Australien för dess kultur och natur och härliga klimat, men att jobba heltid som tandeminstruktör lockar inte längre nu när jag har familj. Men helt klart är det en upplevelse och erfarenhet som jag inte hade velat vara utan.”

Palle har idag gjort runt 11 300 hopp varav 6 000 av dem är jobbhopp och 4 000 kamerahopp åt olika FS-lag.

”Mitt råd till den som vill börja jobba utomlands är att noga ta reda på vad som gäller på det hoppfält du åker till. Se till att det är klart med arbetsställstånd och ha en ekonomisk buffert med dig när du åker. Man kan inte räkna med jobb fullt ut i början utan man får vara beredd på att fasa in lite efter hand, och då är det skönt att ha lite pengar som reserv.”

Efter sju år i Sverige, 2017, flyttade Palle och hans familj tillbaka till Australien igen permanent. Palle hoppas på ett jobb inom försvaret men det är en ganska långdragen process innan anställningen träder i kraft.

Semestrarna kommer att tillbringas i Sverige på sommaren och då kommer det säkerligen bli en hel del tandemhoppning i svenska klubbar.

”Så här blir man efter tio till tolv tandem på en dag”, menar Palle Nygren.

Skön midsommar

Kalottkurs, äventyrsbad och herrgårdsmiddagar. Trots blåst och därmed få hopp blev midsommarboogiet i Skövde ett upplevelserikt sådant.

Text Linda Lundberg

Foto My Svelander, Anette Diselöv

Av 61 anmälda dök 55 hoppare upp i Skövde för att fira midsommar tillsammans. "Det dök upp flest från FKCG och Örebro, men vi hade också äran att välkomna ett gäng glada tyskar, och några från Stockholm," säger My Svelander, driftansvarig för Skydive Sweden AB.

Tillsammans med Anette Diselöv, chefsmanifestor i Skydive Sweden, tog hon initiativet till att dra ihop ett midsommarboogie för dem som inte skulle åka upp till Östersund.

"Vi har restriktioner i Värgårda som bland annat innebär att vi inte hoppar där under midsommarveckan, så istället för att planet skulle stå på marken tänkte vi att vi kör ett boogie för de som vill komma," säger My Svelander.

Teoririk kalottkurs

I samarbete med Mikael Darheden drogs boogiet ihop i sista stund. Mikael Darheden hoppar själv och äger dessutom både Knistad Herrgård och Granviken Herrgård, där det planerades inhopp. Dessvärre blev alla inhopp på onsdagen, torsdagen och fredagen inställda på grund av det blåsiga vädret. På onsdagen lyfte inte en enda lift. Men Johan och Joline Lorrant Karlsson höll kalottkurs.

My Svelander: "Deltagarna fick mycket teori så det var ändå ganska lyckat."

Hoppningen ställdes klockan 14.00 på onsdagen och därefter drog ett gäng till Skövde Arena Upplevelsebad. Inhoppet som var planerat på Knistad Herrgård, som är en golfbana, fick tyvärr ställas in.

"Det är annars vanligen mycket uppskattat eftersom fältet är stort och hoppare med lägst B-cert tillåts hoppa in. Vi hoppade in där både i år och förra året på Kristihimmelfärdshelgen," säger My Svelander.

Men denna gång fick hopparna alltså nöja sig med en god middag

Nattbastu vid egen strand

På torsdagen fortsatte kalottkursen och tre lifter kunde lyfta. På kvällen var det

My Svelander

I vantan på lift.

planerat för inhopp och middag på Kavelbron, men inget inhopp denna gång heller.

Det blev fredag och midsommarafteon. Fyra lifter gick och på kvällen vankades det grilltallrik med vin och öl på Granvik Herrgård.

"Det är ett fantastiskt vackert ställe med egen strand vid Vättern. Efter middagen blev det musik och dans, sedan eldades bastun upp och det blev nattbastu till alla fallskärmsbäddares stora glädje," säger My Svelander.

Hon berättar att onsdag, torsdag och fredag var de officiella dagarna för midsommarboogiet, men eftersom de dagarna bjöd på dåligt väder lyckades de förhandla sig till en extra dag och kunde hoppa även på lördagen. Och lyckosamt var väl det – på lördagen var vädret fint och efter en brunch satte hoppningen i gång klockan 13.00 för de som ville. Visserligen stannade kvar vid Granvik Herrgård och åka vattenskidor och ring efter båt. Sju lifter lyfte från marken.

"På kvällen blev det inhopp över Granvik för nio lyckliga hoppare med D-cert som hade stannat kvar," säger My Svelander.

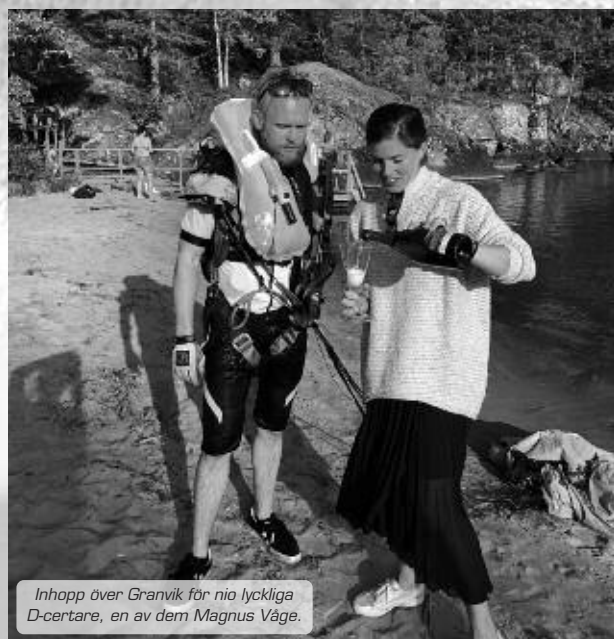
Projektör och duk hade ordnats så att de femton som var kvar kunde se fotboll under middagen, och sedan var det dansbandskväll och disco tillsammans med 350 lokala gäster.

Till nästa år planerar My Svelander ett ännu större midsommarboogie, i Skåne.

"Då drar vi ihop alla klubbar." ■

My Svelander

Anette Diselöv

Lars Eklund

Från vänster: David Forsman, Frans Andersson, Maja Vesterberg, Christer Johansson (pilot) och Fredrik Sandgren.

Jasmina Kytola

Sveriges äldsta fallskärmsklubb har fyllt 60 år. Östersunds Fallskärmsklubb samlade 140 glada hoppare från hela landet för att fira under midsommarhelgen.

Text Linda Lundberg

Foto Lars Eklund, Lukasz Gladki, Markus Hannerz, Jasmina Kytola, Christer Norin, Joakim Vedin

”Det var ett extremt blåsigt väder. Det var kaos på campingen, men jag skulle inte säga att boogier blåste bort. Det var jätteroligt,” säger Lars Eklund, ordförande i Östersunds Fallskärmsklubbs styrelse.

Vindarna höll antal hopp nere till totalt 338 under långhelgen, varav de flesta lifter gick på torsdagen.

Men den dagen hann de med maghopp under coaching av Sven Mörtberg, ett antal hopp i Rickard Larfors kallotkurs, samt några rundkalotthopp som Johan Bond från Fallskärmsklubben Dala anordnade. Dessutom lyfte fem lifter med helikopter.

Malin Isaksson och Malin Eriksson.

Christer Norin

Priit Linnasmagi.

Lukasz Gladki

Lars Eklund

Östersunds Fallskärmsklubb är en liten klubb, med omkring 20 aktiva medlemmar. 1956 hette den Svenska Fallskärmsklubben och sedan 1958 har den hetat just Östersunds Fallskärmsklubb.

”Vi är en väldigt välkomnande klubb. Besökare och gästhoppare blir väl mottagna, och vi ser till att det blir väldigt trevligt,” säger Lars Eklund.

Mycket erfarenhet samlades

Medlemmarna är som ett enda stort kompisgäng. De försöker hoppa varje helg, nästan året runt, och när vädret sätter stopp lagar de mat eller bastar tillsammans.

På klubbens 60-årskalas samlades desto fler på klubben. Svenskar på plats kom ända från Umeå till Skåne, och även hoppare från Nya Zeeland, Norge och Tyskland hälsade på. Av 140 gäster var sammanlagt 20-25 veteraner.

”Det var mycket erfarenhet som samlades, och det var kul att ta del av den erfarenhet de har,” säger Lars Eklund.

Östersund

FIRADE 60 ÅR

Markus Hannerz.

Markus Hannerz

Tandemhoppning.

Joakim Vedin

Jubiléet firades på midsommardagen i segelflygklubbens hangar, med buffé och liveband.

"Det var en jättebra fest, fast det var ett härligt korsdrag vi hade i hangaren hela kvällen. Det tar vi med oss till 70-årsjubiléet, att vi behöver en varmare lokal," säger Lars Eklund.

Fest till morgonkvisten

Under kvällen hölls även en auktion, något som vanligtvis är en populär tradition att hålla kring juletid för Östersunds Falls-skärmsklubb. En före detta hoppare som

numera bor i Bangkok lät göra fyra whiskyglas med etsad jubileumslogga och de gick för 1 000 kronor styck.

En annan tradition som klubben har hållit fast vid i 47 år är tomtehopparna på självaste julafton. Hopparna klär ut sig till jultomtar och bjuder på uppvisning för upp emot 1 000 åskådare mitt på dagen.

Jubileumsfesten pågick fram till klockan fem på morgonen.

"Det var superhärlig stämning. Alla var otroligt glada. Vi tyckte att det var så roligt så vi funderar på att börja fira vart tredje år eller så istället." ■

Markus Lundberg vid grillen.

Christer Norin

Adam Stumle

Ingenting är omöjligt

För Aron Andersson, 30-årig heltidsäventyrare, är ingenting omöjligt. Trots att han är rullstolsburen har han hunnit med och klarat av fler äventyr än de allra flesta och nu har turen kommit till fallskärmsbushopping. I år tog han A-cert i Dubai och före sommaren konverterade han till svensk licens.

Text **Penny Robertson-Pearce**

Foto **Anja Malmberg, Adam Stumle**

Jag har blivit fantastiskt bra bemött i klubben och genast känt mig välkommen in i gemenskapen. Alla är hjälpsamma och hjälper mig med stolen som måste flyttas från ilastningen till den plats där jag landar och jag har även fått hjälp att packa min fallskärm vilket är rätt besvärligt för mig.”

Aron Andersson drabbades som sju-åring av cancer i ländryggen och trots cellgifter och strålning blev det nödvändigt att göra en operation när han var nio år. Den innebar att man förutom cancersvulsten även tvingades skära av nervtrå-

Landningsteknik som funkar – Aron åker lite på skosulorna och kassar sista biten på rumpan, om det behövs.

Anja Malmberg

dar till benen. Från tio års ålder har Aron därför suttit i rullstol. Detta hindrade honom inte från att satsa på friidrott som ung och det resulterade i en satsning på elitnivå mot Paralympics i London 2012.

Äventyrare

Tyvärr blev det inget OS-deltagande på grund av en höft som behövde opereras och därmed tog friidrottskarriären slut.

”Det var sex år sedan och jag tänkte, vad gör jag nu?” säger Aron och fortsätter ”Jag hade en vän som föreslog att vi skulle bestiga Kebnekaise och jag tänkte, varför inte?”

Det blev en ganska mödosam strapats och en hel del mediabevakning och på den vägen är det. Efter det har det blivit många äventyr där Aron och olika vänner i teamet simmat över Ålands hav, skidat till Sydpolen och nu senast cyklat från Treriksröset i norr till Smygehuk i söder. En sträcka på 222 mil, genomförda på 17 dagar.

”Längs vägen hakade alla möjliga cyklister på och följde oss under vissa sträckor. Som mest var vi hundra cyklister och det kändes mäktigt, ungefär som i filmen Forrest Gump.” Det här projektet och många andra projekt som Aron drivit har haft som mål att samla in pengar till Barncancerfonden. Hittills har han fått ihop tolv miljoner kronor.

Drömmen om hoppning

Som 18-åring gjorde Aron sitt första hopp och det följdes senare av tandemhopp både i Schweiz och Australien. Först förra året tog han tag i drömmen om fallskärmsbushopping på riktigt.

”Jag började tunnla på Bodyflight i Stockholm. Jag har ju viss styrka och styrrel i mina ben även om de är kraftigt försvagade, så att flyga i tunneln kändes bra redan från början. Efter cirka två timmar totalt kände jag mig trygg i min frifallsställning och började på allvar kolla upp möjligheter att gå kurs.”

Det blev till slut en USPA-kurs i Dubai påskén 2018: ”Jag gjorde 25 hopp varav en del var AFF-utbildning precis som hemma, och resten var coachande hopp för att förbättra kunskaperna i frifall och under kalott.”

Exitarna fungerar bra tack vare starka armar som gör att Aron kan hålla fast sig i stängen eller i bröstremmen på en annan hoppare och bara ta ett litet stöd med benen. Frifallet är inga problem och i landningarna har han tränat in en speciell teknik som gör att landningarna blir bra.

”Bara det första hoppet blev det en hårdare landning eftersom jag flärrade för högt och fick ta hela landningen på rumpan. Efter det har jag hittat ett bra sätt som funkar för mig. Jag sätter ner fötterna och åker några meter på skosulorna för att sedan kasa sista biten på rumpan om det behövs. Efter mina drygt 40 hopp som jag gjort nu har landningarna fungerat fint.”

Sugen på fallskärmsäventyr

Första målet för Aron framöver är att hoppa på lite för att komma upp i 200 hopp och få C-cert. Därefter finns en dröm att få hoppa vid Kebnekaise vilket han hoppas ska gå att genomföra någon gång i framtiden.

En dröm som han hade redan innan fallskärmscertet var i hamn, är dock redan uppfyllt efter att Aron kontaktades av Försvarsmakten. Ett hopp från ett Herculesplan från 4 000 meter blev verklighet den 12 juni.

”Det var ett magiskt hopp och jag är så glad att jag fick chansen att göra det.”

Aron Andersson har för tillfället inget nytt äventyrsprojekt på gång men jobbar på med sitt företag som förutom äventyrsexpeditioner även erbjuder inspirationsföreläsningar om framgångsfaktorer och drivkraft. Läs gärna mer på hans hemsida: www.aronandersson.se

Adam Stumle

4yra 4rågor

1. Varför firade du midsommar på ÖFSK eller Skövde i år?
2. Hur var midsommarfirandet?

3. Och resten av sommaren?
4. Vad gör du förutom att hoppa fallskärm?

Christin Norin

Namn: Malin Eriksson

Klubb: Östersunds Fallskärmsklubb

Började hoppa: 2016

Yrke: Studerar till socionom

Ålder: 31

Utrustning: Vector 3 med en Spectre 150

Antal hopp: 146

1. Vart ska man annars fira midsommar, det är ju här det händer! Vi firar 60 år och det vill man inte missa. Som medlem i Östersunds Fallskärmsklubb hade jag en del ansvarsområden under jubileumet också, så jag var här varje dag och hjälpte till, men några hopp från ErikErik hann jag med ändå. Jag gjorde även mitt andra hopp från helikopter när Storm kom på besök, det är en riktigt häftig känsla att hoppa från helikopter. Jag började hoppa för två år sedan och ända sen dess har mitt hjärta klappat hårt för denna fantastiska klubb!

2. Trots vädret så har det varit toppen! Några dagar som blåste bort men stämningen har ändå varit bra, jag har träffat många nya människor och det är alltid roligt. Jag tror att de flesta som var här var väldigt nöjda fast det inte blev så mycket hoppning som vi alla önskade. Ett riktigt lyckat jubileum för att summera det hela.

3. Jag kommer åka runt lite i sommar och besöka några andra klubbar i Sverige. Några hoppveckor är redan inplanerade, som Sundsvalls "Familyweek", där var jag förra året också och tyckte det var toppen. Jag skulle vilja besöka Sveriges alla hoppfält men det hinner jag nog inte med i sommar, men några stycken i alla fall.

4. Hmm, de flesta planerna inkluderar faktiskt fallskärmsbrottning, för det är ju så himla roligt att hoppa fallskärm, men nåt annat ska jag nog lyckas klämma in också. Som tur är tycker mina barn att det är jätteroligt att vara ute på klubben, men någon helg tänkte jag att dom skulle få slippa hoppfältet så då tar vi med oss tältet till skogen, fjällen eller något härligt badställe och hoppas på sol och värme.

Emil Söderholm

Namn: Fredrik Sandgren

Klubb: Umeå Fallskärmsklubb

Började hoppa: Våren 2016

Yrke: Ingenjör

Ålder: 40

Utrustning: Javelin med Pulse 190

Antal hopp: 61

1. Sveriges första hoppklubb firar 60-årsjubileum, men inte bara det, ÖFSK är en fantastiskt mysig klubb med underbara medlemmar. Jag besökte klubben för första gången på "Myggbugit" 2017. Jag kände mig som en borttappad tomte när jag kom, men blev indragen i gemenskapen direkt.

Dagens sista lifter var fullbokade när jag kom på kvällen, och trots att jag inte kände någon så erbjöd flera medlemmar sin slott, fantastiskt fint gjort! ÖFSK är en mysig klubb med mycket stort hjärta.

2. Underbart. Har varit på Östersunds 60-årsjubileum och fått träffa och umgås med Sveriges alla underbara hoppare!

3. Vecka 27-28 ska jag vara med på "Bänkås Family week". Vecka 29 blir det troligtvis Dalarna och veckan därefter lutar det åt Gryttjöm. Vecka 31 har jag planerat att delta på "Myggbugit" i Östersund. Det enda jag inte löst riktigt än är hur jag skall hinna tvätta emellan.

4. Ha ha, det blir nog hoppning hela sommaren, men får jag tid över kommer jag att paddla kajak i Umeås fina skärgård.

My Svalander

Namn: Niklas Graham

Klubb: FKCG

Började hoppa: Ny A-certare, gick kurs i april 2018.

Yrke: Studerande massage- och friskvårds-terapeut

Ålder: 23

Utrustning: Javelin Odyssey, Sabre 1

Antal hopp: 20

1. Jag kände att det skulle vara roligt att göra något annat på midsommar än det gamla vanliga. Då såg jag att det skulle vara ett midsommarevenemang i Skövde och tänkte att det skulle bli riktigt kul med hoppning och midsommarfirande ihop. Sedan är alla hoppare sådant skönt folk, så jag visste att det skulle bli bra drag vid firandet.

2. Denna midsommaren var den bästa på länge. Grymt roligt med riktigt god mat och dryck. Det var grym folkfest med bugg och visor. Fantastiskt med nattbad i Vättern och bastu. En väldigt lyckad midsommar.

3. Jag ska vara på fältet så mycket det bara går, för det är inte mycket som slår känslan av att flyga fallskärm.

4. Denna sommar blir det ganska mycket jobb. Resten av tiden spenderar jag på träning, vänner och andra roliga äventyr.

My Svalander

Namn: Angelica Salevik

Klubb: Örebro Fallskärmsklubb

Började hoppa: 2016

Yrke: Skötare

Ålder: 26

Utrustning: En gammal Atom, en Sabre 2 150

Antal hopp: 323

1. Vem vill inte hänga med härliga hoppare i FKCG? Och vem vill inte följa sagan om Magnus Våge och hans bil, som varje midsommar verkar behöva bogseras från olika klubbar?

2. Top notch! Midsommar innehöll allt ett midsommar ska innehålla...

3. Den är planerad att spenderas på världens bästa hoppfält med världens bästa människor, så särskilt långt ifrån Örebro Fallskärmsklubb har jag inte tänkt att röra mig. Vecka 33 klämmer vi till med ett Ultraboogie på klubben, så se till att vara på plats, det är där det händer!

4. I avsaknad av bättre alternativ än att hoppa fallskärm så är det just hoppandes fallskärm jag kommer att spendera sommaren.

VALK RIE
PERFORMANCE DESIGNS

Spännande SM på tuff mark

Årets SM i precision var fulltecknat för första gången på länge och bjöd på spänning in i det sista. Mästerskapet avgjordes 7 och 8 juli under Riksidrottsförbundets SM-vecka i Landskrona.

Text Linda Lundberg

Foto Adrian Cederholm, Narit Pidjokrajt

Det var spännande. I den sista omgången fanns det fyra potentiella vinnare, det var så nära emellan dem," berättar Sebastian Berglund, tävlingschef.

I lagtävlingen var det FGCC (Fallskärm Gefle CREW Club), som tog hem förstaplatsen med totalt 140 centimeter. Laget utgjordes av Magnus Falk, Jonas Wallberg och Narit Pidjokrajt. Skånes Bästa (Skånes Fallskärmsklubb), bestående av Holger Schmidt, Per Thonning och Michael Alpfors, slutade på en andraplats med 215 centimeter. På tredje plats kom LFK, (Linköpings Fallskärmsklubb) – Anders Carlsson, Tony Månsson och Tommy Ekdahl landade sammanräknat på 261 centimeter.

Centimeterna räknas ihop efter att alla lagkamrater har hoppat åtta gånger för laget, men man kan max få 16 centimeter per landning.

Under fredagens övningshopp, den 6 juli, blev Tommy Ekdahl tvungen att göra ett reservdrag. Det gjorde att han endast kunde göra ett tävlingshopp, med

en lånad skärm. För resterande hopp (han skulle ha gjort) blev han därför tilldelad max antal centimeter, 16, per hopp.

"Det satte ju LFK lite på pottkanten," säger Sebastian Berglund.

Platsen ställde höga krav

Tre omgångar gjordes på lördagen. Sedan ville folk titta på fotboll. Planen var att återta hoppningen igen klockan 18.30, men då var det för blåsig. Resterande sju omgångar gjordes därför på söndagen. Till varje omgång behövdes två lifter.

De första åtta omgångarna tillägnades lagtävlingen och de sista två den individuella tävlingen. Michael Alpfors från SFK kammade hem guld, med 38 centimeter. Magnus Falk, FGCC, var hack i häl med 40 centimeter, och Jonas Wallberg, också från FGCC, landade på en tredjeplats med 55 centimeter.

"Det känns så gött. Det var fem år sedan jag vann senast så det var på tiden igen. Det känns extra härligt att vinna på hemmaplan i Skåne, inför klubbkamra-

terna och på en tävlingsplats som ställde höga krav på skicklighet, tävlingslugn och fokusering på slutmålet – pricken. Jag tror aldrig vi har tävlat på en plats med tuffare förhållanden," säger Michael Alpfors.

Härlig kamratanda

Precisionslandningarna gjordes på en fotbollsplan för att kunna vara med bland 54 olika idrotter och en livad publik under Riksidrottsförbundets SM-vecka.

"Det är alltid svårt att hoppa precision när det inte är på ett hoppfält. Det blir en del turbulens med träden omkring, men det gick förvånansvärt bra," säger Sebastian Berglund.

Michael Alpfors beskriver årets SM som spännande och tufft, men med en härlig kamratanda mellan de tävlande.

"Vi få som är kvar har en väldigt god vänskap och välvilja att alla ska lyckas. En annan sak som ska belysas är Skånes Fallskärmsklubbs excellenta arrangemang och genomförande av tävlingen."

Samlade på landningsmattan: deltagare och domare på årets SM i precision som hölls under Riksidrottsförbundets SM-vecka, denna gång i Landskrona.

Resultat, SM 2018 individuell precision

1. Michael Alpfors, SFK	38 cm
2. Magnus Falk, FGCC	40 cm
3. Jonas Wallberg, FGCC	55 cm
4. Anders Carlsson, LFK	59 cm
5. Narit Pidjokrajt, FGCC	83 cm
6. Tony Månsson, LFK	112 cm
7. Per Thonning, SFK	121 cm
8. Holger Schmidt, SFK	127 cm
9. Peter Bendt, FGCC	132 cm
10. Tommy Ekdahl, LFK	160 cm

Medaljörerna i individuell precision, från vänster: silver till Magnus Falk, guld Michael Alpfors och bronset till Jonas Wallberg.

Bänkås Family week

Foton Beatrice Eriksson

Över 80 hoppare deltog på årets Family week på Bänkås. Som vanligt många från Norge men även fyra hoppare från USA. Veckan bjöd på bra väder och mycket hoppning, cirka 1150 hopp gjordes under boogiet. Norge vann i vanlig ordning den traditionella landskampen trots att svenskarna kämpade väl, bland annat med nytt Bänkåsrekord av Dag Andreén i tävlingen "Pops classic".

Dag Andreén sätter nytt rekord i den årliga landskampsgrenen "Pops classic".

Samling på stranden.

Garrett Hill, gästhoppare från USA, landar på fin sandstrand.

Thomas "Tummen" Biehl landar med fle

Storformation över Bäckås, från vänster: Ulrika Nyberg, Ola Hansson, Jackie Samuelsson, Dag Andréen, Pierre Rannqvist, Maria Forsberg, och Thomas Biehl.

aggan i topp.

Henrik Raimer totalsegrare i ISSA-serien

I Dunkeswell, England, avgjordes ISSA-tävlingens final 6-8 juli. ISSA-cupen är en serietävling i grenen speed skydiving som pågått under året. Finalen var den fjärde av vårens tävlingar och Henrik Raimer från Stockholms Fallskärmsklubb kom på tredje plats i finalomgången med resultatet 2454,32. I den totala tävlingen segrade han, med snitthastigheten 494,67 km/h.

”Det var jättekul att sluta som segrare av serien i år”, berättar Henrik. ”Det var väldigt jämnt mellan dem som låg i topp så det var verkligen inte klart förrän sista rundan hade bedömts. Alla fyra tävlingar i serien har varit väldigt bra i år, bra organiserade, trevlig stämning och god gemenskap bland deltagarna. Många nya hoppare som varit med och presterat väldigt bra, och många nya nationella rekord som slagits. Sista deltävlingen som var i England avgjordes i högt tempo på en och en halv dag då vädret var strålande. Jag ser nu fram emot att nästa år få försöka försvara titeln och då också behålla vandringspriset, i form av ett svärd från filmen Gladiator.”

Henrik Raimer.

Nico Emanuelsson

Andrew Keir från Australien gillar läget.

Angleweek Light växer sig större

Text Penny Robertson-Pearce

Foto Markus Holmström, Emmelie Josefsson, Frank Pesaza

My Annie Svelander som är verksamhetskoordinator hos Skydive Sweden och organisatör för årets läger berättar: "Angleweek – ett avancerat vinkelläger för de allra duktigaste – och Näsinge har blivit oerhört populärt. Framförallt internationellt, men i år var även ett större gäng svenska deltagare med, vilket är superkul."

Angleweek Light som anordnas veckan före, är ett läger som växt fram i kölvattnet på Angle week. Det har en lite lägre nivå, vilket möjliggör för fler svenska deltagare att vara med.

"I år var det första året som vi använde en Beech 99, ett flygplan vi flyger över från England, även om Angleweek Light. Förr har det lägret arrange-

rats med vårt egna flygplan vilket har fungerat jättebra, men eftersom evenemanget blivit så oerhört populärt ville vi kunna välkomna så många som möjligt."

Angleweek Light genomfördes mellan 17 till 21 juli och det var 44 deltagare med i år. Under veckan gjordes 1459 hopp i 111 lifter. Elva duktiga coacher var på plats för att lära deltagarna så mycket som möjligt om vinkelflygning. Det var fyra deltagare per grupp som kom från världens alla hörn.

"Hoppfältet är litet och vi maxar verkligen kapaciteten under veckorna för Angleweek och Angleweek Light men det är oerhört givande att arrangera evenemanget och se hur mycket det uppskattas. Det är en oerhört fin stämning

Andrew, Rolf och Vegar över Kosteröarna.

Nioman sista dagen på Angleweek Light.

Frank Pezaza

Tayne Farrant leder Denis, Yair och Frank över Näsinge.

Frank Pezaza

Den norske grillmastaren Vegar Laurantzen.

Emmelie Josefsson

Troy Rodway från Kanada i headup.

Frank Pezaza

Yair och Oscar sprider lite manlove.

Emmelie Josefsson

och god sammanhållning med fantastiska människor som samlas för att ha kul och lära sig nya saker. Vi har ett arbetslag i världsklass som ger allt av både hjärta och själ för att det ska fungera.”

Näsinge är en vacker plats och höjdpunkten på båda lägerveckorna är inhoppet på vackra Sydkoster.

”Det är en helt underbar plats att få hoppa över. Inhoppet som görs över stranden på Sydkoster är något alldeles speciellt. Efter inhoppet ordnar vi med middag på restaurang Kostergården som ligger bara några hundra meter upp från stranden. Kvällen avslutas med en vacker skärgårdstur hem på färjan in mot Strömstad där en buss väntar för att ta alla tillbaka till hoppfältet.” ■

Årets coacher

Ally Milne, England
Efraim Flogerts, Holland
Rikard Mogren, Sverige
Jenny Norin, Sverige
Troy Rodway, Kanada
Per Nissborg, Sverige
Jim Stigen, Norge
Andrew Keir, Australien
Tayne Farrant, Australien
Oscar Javier Asfura, Chile
Tim Douglas, Nya Zeeland

Alex

Alex Ingulfson hade redan som ung ett mål att bli äventyrare. Från 23 års ålder införlivades målet genom att vara en av få i Sverige som jobbade heltid med fallskärmsrelaterat arbete. Många känner Alex som en av de drivande krafterna bakom företaget Stockholm/Västerås fallskärmscenter. Andra känner Alex som duktig fallskärmskontrollant och medarbetare på Uffes Hoppshop. I dag ser vi en lugnare och mer stillsam version av Alex. Här får du lära känna äventyraren och drivkraften Alex, en person som hunnit uppfylla många av sina mål och drömmar.

Text Penny Robertson-Pearce
Foto Mikael Söderberg

Första gången jag träffade Alex var i maj 2009 när jag kom ut till Johannisberg för att göra ett efterlängtat tandemhopp. Det intryck jag fick av Alex var att han var en lugn, stabil och trygg person som lotsade mig genom detta något skräckinjagande äventyr på ett säkert och professionellt sätt. Då hade Alex redan hunnit vara tandeminstruktör i tio år. Ett par år senare lärde jag känna Alex lite bättre när jag själv började hoppa i samma klubb. När vi sitter ned för den här intervjun sju år senare, är jag både förvånad och glad över att han ställt upp på den här intervjun.

Obekvämt med att stå i centrum

"Jag gillar inte uppmärksamhet, eller att stå i centrum. Min första tanke när jag fick frågan om att vara med i "Nyfiken på" var nej, nej och åter nej. Jag kände ångest av bara tanken på det." Alex berättar vidare att han trots allt

ALEX INGULFSSON
Ålder: 46.
Hemmaklubb: Fallskärmsklubben Aros.
Familj: Mamma Eileen, storebror Paul, lillasyster Philippa, sambo Caroline Karlsson och döttrarna Tuwa, Mira och Nova.
Antal hopp: cirka 6 000.
Började hoppa: 1991.

bestämde sig för att ställa upp och att för ovanlighetens skull gå utanför bekvämlighetszonen. Det finns ju en historia att berätta och för mig som redaktör känns det kul att få berätta mer om någon som alla "känner till, men inte känner".

Alex föddes 1971 i USA och blev adopterad som spädbarn till Sverige av sin engelska mamma och svenska pappa. Han växte upp i Bromma med sina två syskon och gick i waldorfskola under hela sin skolgång. Efter årskurs nio åkte han som utbytesstudent till Rhensburg i Nordtyskland. ➤

Alex pappa

Alex med lilla-syster Philippa.

"Jag var väldigt rastlös i skolan, det riktigt kröp i kroppen, och det kändes som en bra idé att se sig om lite och därför valde jag att plugga utomlands ett år."

Alex hävdade tidigt att hans mål var att bli äventyrare, vilket de flesta inte riktigt förstod vad det var. Efter gymnasietiden på Kristofferskolan i Bromma jobbade han på Mio möbler.

Aktiv idrottare

"Jag har alltid idrottat och under skoltiden var det framförallt simning som gällde till en början." Alla tre syskonen var simmare på ganska hög nivå, men Alex tröttnade på simningen och ville prova något annat.

"Jag blev värvad till ett vattenpololag där de behövde snabba simmare. Det var mycket roligare eftersom det gav mig möjlighet att få tävla mer i större sammanhang. Jag tävlade både i SM med laget och en del internationellt."

När Alex var 20 år bestämde sig han och hans kompis Sebastian Haffenberg att de ville bli fallskärmshoppare. Det var dags att ta steget in i äventyrsvärlden. I början på 90-talet såg det lite annorlunda ut när man ville gå kurs.

Färdig "master rigger", godkänd av Sun Paths ägare Derek Thomas och hans företag Elite rigging.

Privat arkiv

"Vi anmälde intresse och dök upp på klubben i Västerås och då ordnade de en kurs för oss två direkt. Kursledare var Sven Mörtberg och Kalle Brammås och kursen var Fallskärmsklubben Aros allra första AFF-kurs."

"Jag var Sven 'Mörtis' Mörtbergs första elev eftersom han precis utbildat sig till AFF-instruktör. Han klagade på att jag doppade knäna för mycket i min fallställning." Alex skrattar och fortsätter:

"Jag doppar fortfarande knäna efter 6 000 hopp så det hjälpte tydligen inte."

Alex och Sebastian hade som mål redan från start att hoppa base vilket ogillades av Sven. Av Kalle, deras andra kursledare, fick de förmaningen att åtminstone vänta till efter 500 hopp.

Första AFF-hoppet gjordes den 31 augusti 1991 och efter en vecka var Alex klar med AFF-utbildningen efter åtta hopp. "Veckan efter var det precisionsläger på klubben och vi tränade presslandningar som galningar. Det var jättebra och egentligen borde man ha det för alla nya hoppare nu också."

Uffes hoppshop

Som färdig hoppare beställde Alex en rigg från USA och åkte till Zephyrhills årsskiftet 91/92 för att hämta den. Där var det många svenska hoppare på plats, drygt 60, för att fira jul och nyår.

"När jag beställt riggen från Uffes Hoppshop så sa Uffe att jag måste hämta den i Z-hills. Jag sa okej, och trodde det låg någonstans utanför Västerås, men det var ju aningen längre bort," säger Alex och skrattar åt minnet.

Året därefter åkte Alex tillbaka till Zephyrhills för att själv delta på det traditionella "Christmas boogie". Alex lärde där känna Ulf Anderzon som på den tiden drev Uffes hoppshop ganska småskaligt, hemma i sin egen källare. Alex som tidigt bestämt sig för att han ville jobba inom fallskärmshoppning på heltid berättar: "Jag sa till Uffe att jag tänkte börja jobba hos honom. Jag stod på mig och 1993 så blev det så."

25 år senare jobbar Alex fortfarande kvar på Uffes hoppshop i Västerås som är det enda företaget i sitt slag i Sverige. Samarbetet fungerar jättebra tycker Alex, som alltid haft fullt upp med annat parallellt, och uppskattat möjligheten att jobba flexibla tider. Alex gick sin kontrollantutbildning för Uffe i hans källare 1993 och det har ju minst sagt blivit en del reservompackningar sedan dess.

Tävlade mycket

I början var det mest maghoppning som gällde och Alex som är en riktig tävlingsmänniska ville börja tävla ganska tidigt. Fyrmannalaget "Delta" var framförallt Alex hjärtebarn.

Träning med fyrmannalaget Delta inför svenska mästerskapen, som de vann det året.

Privat arkiv

"Jag ville tävla i FS4 och jag ville göra en ordentlig satsning. Så jag letade upp de duktigaste hopparna som inte redan var med i andra lag och som hade ekonomisk möjlighet att satsa tillräckligt. Det var jag, Lasse Ivarsson och Per Högberg som var kärnan. Fjärdeplatsen byttes ut några gånger, bland andra var Johan Hasselvander, Magnus Paulsson och Mats Olofsson med i laget en period var."

Året var 1996 och det tränades rejält under de kommande åren. Som kameraflygare värvades Petter Alfsson-Thoor som bara var 15 år, men duktig och som ville satsa helhjärtat.

"På den tiden fanns det ju inte vindtunnel och det gjordes inte lika många hopp per år i Sverige, men vi reste en hel del till USA och tränade med duktiga coacher. Bästa vi hade var nog fransmannen Eric Fradet som hade 20 000 hopp och som tävlade i laget Tagteam, ett av få helprofessionella lag på den tiden."

Sven Mörtberg:

"Redan som elev var Alex målmedveten och gick helhjärtat in för sporten. När jag erbjöd Alex att delta på världsrekordförsöken i Thailand gjorde jag det för att jag sett honom under åren, och jag visste att han inte skulle göra mig besviken. Han har visat att han alltid kan prestera under press och gör alltid det han ska göra, oavsett vad som händer. Han sprider ett stort lugn omkring sig, blir aldrig nervös och med sin pålitlighet tillför han mycket genom att sätta 'laget före jaget'."

I Thailand under 400-mannarekordet gjorde han 23 hopp med sin brutna fot utan att säga ett knyst om saken. Det visar på hans förmåga att bara bita ihop och lösa uppgiften. Vid ett av de andra rekordförsöken, skedde en incident där ett plan fick hastigt sjunka, runt 40 reserver sköt, planet fick gå ner och försöket avbrytas för dagen. Jag blev inte förvånad över att just Alex var en av de riggers som låg på knä och packade reserver hela kvällen utan att klaga för att det skulle kunna hoppas vidare dagen efter."

Hans Bengtson

Petter Alfsson-Thoor:

"Jag har känt Alex i hela min 26-åriga hoppkarriär och förutom att vi tävlade och tränade tillsammans i laget "Delta" jobbade vi en del på Uffes Hoppshop.

Anders G

Alex materiel- och packkunskaper är exceptionellt bra. Han har alltid varit i framkant när det gäller packning av reserver, även i ett internationellt perspektiv. Jag skulle gissa att han hunnit göra kanske 8000-10000 packjobb, vilket är otroligt mycket.

Jag kan säga att Alex är envisheten personifierad. Att säga att någonting inte går att genomföra kommer man att få äta upp så småningom. En särskild händelse som jag aldrig glömmer är när han skadade sin armbåge rejält i samband med ett nattligt fallskärmsäventyr vid en hög mast. Han sa inget först, och vägrade att uppsöka läkare trots att han inte kunde räta ut armen ordentligt. Istället band Alex fast handen i en packvikt för att tvinga armen att sträckas ut, i två veckor, och verkade helt nöjd med den lösningen. På den tiden tillbringade vi båda mycket tid på klubben och Alex var väldigt engagerad i klubbverksamheten och satt bland annat som vice ordförande i styrelsen i många år."

År 2000 tog "Delta" SM-guld och efter det lades laget ner. Med laget "Delta" slog de även ihop sig med sina främsta konkurrenter i FS4 och tävlade även i åttamanna med framgång. Alex har SM-medaljer i 4-manna, 8-manna, 10-manna och 16-manna.

Gäng svenskar som höll ihop

Att hoppa base var Alex främsta mål från start och påsken 1998 åkte han till Kje-rag i Norge med ett gäng svenskar. Vid den tidpunkten hade Alex hunnit med att göra över 1000 hopp och kände sig redo att kasta sig ut. Efter det följde många år av basehoppning parallellt med maghoppningen.

"Vi var ett gäng svenskar som höll ihop och hoppade från fasta föremål till-

Privat arkiv

Alex fyrmannalag Delta tog SM-guld år 2000.

Alex Ingulfson

sammans. En av mina vänner var mer erfaren än mig och var min mentor under basetiden. Ett baseminne är när jag hälsade på kompisar i Thailand som höll till på "Tonsai beach" som är ett tillhåll för klättrare, backpackers och basehoppare."

Det blev ungefär 250 basehopp genom åren men sedan fick det räcka:

"Jag ska inte säga att jag gjort mitt sista basehopp även om det var längesedan nu. Men det är för många risker och som tur var fanns inte "proximity" (basehopp med vingdräkt där man flyger mellan klippväggar) på min tid och det var kanske lika bra det.

Rekord med "World teams"

Sven Mörtberg höll uppsikt på Alex genom åren och erbjöd honom så småning-

om möjligheten att bli del av Svens sektor inför världsrekordförsök som skulle göras. "World team" var ett återkommande rekordläger som amerikanen B.J. Worth var initiativtagare till. Tre sådana genomfördes mellan 1999 och 2006, alla i Thailand, och Alex deltog på alla tre.

"Det var både en fantastisk hoppupplevelse men även en sorts kulturupplevelse. B.J. var lite av en välgörenhetsmänniska och förutom att hoppa och sätta rekord så åkte vi runt i byarna och hälsade på och lärde oss mer om landet och thailandarnas tillvaro."

Alex berättar vidare: "Lägre pågick under två till tre veckor vid varje tillfälle, och jag ingick i den sektorn som Sven var ansvarig för, sektor åtta. Den bestod av 30 hoppare, alla skandinavier. Tillsam-

Fem Hercules uppradade inför rekordförsöket i Thailand.

Thailand 2006, svenskarna på världsrekordet i storformation, 400.

Hans Berggren

Den vita sektor 8 med alla svenskar, bygger upp. Alex klockan 6, tvåa närmast kameran.

mans var vi med och satte en 272-manna 1999, en 357-manna 2004 och en 400-manna 2006. Det var mäktigt – fem Hercules-plan från 7 200 meters höjd.”

Alex allra första rekordtagande var vid ett svenskt rekord, 107-manna rekordet som genomfördes 1998. 2015 gjorde ännu en duktig skara svenska hoppare två poäng på en 60-manna under SFF:s 60-årsjubileum i Karlsborg.

Enda skadan Alex ådragit sig under sin 27-åriga hoppkarriär kom i samband med 400-mannarekordet. ”Jag bröt ett av smalbenen under en landning, men gjorde 23 hopp efter benbrottet. Det funkade otroligt nog, värst var att springa av Hecan i exitarna och vibrationerna från bootisarna i frifall.”

Fallskärmscenter bildas

I slutet på 90-talet när Alex fortfarande var aktiv tävlingshoppare och basehoppare bestämde han sig för att utbilda sig till tandeminstruktör. Just det året fanns inga svenska examinatore och vädret ställde till det på hoppfältet så hela gänget fick förflytta sig till Karlsborg.

”Det var en amerikansk examinatore. Han var chef på UPT (United Parachute Technologies) och hette TK Donald. Om jag får säga vad jag tycker så var han både hög och högt aktad, det var ju inte klokt egentligen. Men trots det blev jag både utbildad och godkänd.”

Det fanns ett stort behov i hemma-klubben Aros att ha fler tandeminstruktörer även om det bara gjordes runt 300 tandemhopp per år då. Klubben har alltid haft en viktig plats i Alex hjärta och när klubben hade en riktigt dålig period 2003, med trasigt flygplan och dålig ekonomi, ville Alex hjälpa klubben på fötter.

”Jag gjorde en överenskommelse med klubben så att man kunde lösa den akuta flygplansfrågan och den ansträngda ekonomin. I gengäld ville jag kunna driva tandemverksamheten på det sätt som jag tyckte var bäst.”

Alex och Fredrik Bergman bildade året efter, 2004, aktiebolaget Stockholm/Västerås Fallskärmscenter med syfte att driva tandemverksamhet på ett lite mer professionellt vis. Fram till 2007 ägnade de mycket tid och pengar till att investera i tandemriggar och bara få verksamheten att rulla. ”Vi ville få verksamheten att skötas mer professionellt och för tio år sedan anställde vi Johanna Forslund. Med en heltidsanställd koordinator som kunde sköta bokningar, ta emot kunder och sköta mycket av det administrativa kunde verksamheten ta fart på allvar.”

”2007 gjorde vi cirka 500 hopp och tio år senare flera tusen hopp per år i Fallskärmscentrets regi. Det är många tandempiloter och fotografer som vi engagerar och försöker dela upp hoppen så rättvist som möjligt så att alla får hoppa så mycket de vill och hinner med.

Jobb och familj

När Johanna blev anställd i Fallskärmscentret var Alex och Johanna ett par och så småningom kom döttrarna Mira och Nova. Även efter att de gått skilda vägar så fungerar samarbetet bra som kollegor. Döttrarna har spenderat mycket tid på klubben genom åren och det har alltid funnits andra barn att leka med. Alex äldsta dotter Tuwa bor i Stockholm men tillbringar mycket tid tillsammans med halvsystrarna i Västerås.

Alex bodde i Stockholm ända fram till 2008 men sedan gick flyttlasset till Västerås där han fortfarande bor, framförallt för att det är närmare till båda jobben.

Döttrarna betyder mycket för honom: ”Förr var jag upptagen med att förverkliga mina egna mål och drömmar. Nu är det mer barnens aktiviteter som jag engagerar mig i. Jag pushar inte på, men tycker att det är kul att de vill prova olika saker. Kanske kan vi flyga fyrmanna tillsammans någon gång i framtiden i tun-

60-mannan i Karlsborg, under SFF:s 60-årsjubileum 2015.

Ulf Anderzon:

"Alex är en lojal arbetskamrat sedan 25 år. Han löser alltid arbetsuppgifter med kundens bästa i fokus. Alex har alltid varit en hjälpsam vän till familjen som under alla år alltid ställt upp oavsett om det gällt att hämta barn på dagis eller fixa ett larm som inte fungerar. När min äldste son Tim var liten och gick på dagis och till exempel blev sjuk, kunde det hända att Alex fick rycka in och hämta honom och ta honom hem. Eftersom vi hade shoppen i källaren hemma på den tiden så behövde Alex bara bädda ner Tim i sängen och kunde sedan fortsätta jobba och hålla koll på Tim samtidigt. Ingenting är omöjligt för Alex, han är initiativrik, handlingskraftig och lösningsorienterad."

Privat arkiv

neln. De har redan börjat träna i tunnel regelbundet vilket är riktigt kul."

Många egna intressen

Annars har Alex gott om egna intressen vid sidan av sina jobb. Som ung var det mycket båtliv och skidåkning. Det har varit en naturlig del av uppväxten eftersom familjen hade hus i Österrikes alper och lantställe på Värmdö. Så det blev en hel del skidresor och båtliv. "Det blir inte så mycket skidåkning nu, men kanske tar jag upp det igen när döttrarna blir äldre om de gillar att åka, men båt åker vi en hel del under sommaren."

I ungdomen blev det även en hel del dykning under resor till dykvänliga platser, Alex tog dykcertifikat när han var 15 år och dök regelbundet i tio år.

Ett av de allra största intressena Alex haft i hela sitt liv är fotboll. Familjen har varit AIK-supportrar i generationer så det har inte funnits något annat val än att heja på AIK. "Jag har aldrig spelat fotboll men gått på massor med AIK-matcher genom åren. Jag älskar stämningen som är på en fotbollsmatch och tycker det är synd att många förknippar fotbollssupporters med huliganer. Jag går dit, precis som de allra flesta, för att jag älskar fotboll och för att ta en öl med mina vänner, inte för att slåss. Jag har följt AIK både hemma och utomlands så länge jag kan minnas."

Alex styrketränar en hel del och har gjort det genom åren, mest för att hålla kroppen i bra skick eftersom tandemhoppningen och att packa fallskärm kan vara ganska slitsamt.

Och sedan något år har han tagit upp en helt ny hobby. Tillsammans med sin sambo Caroline, som bland annat jobbar extra som danslärare, har Alex lärt sig att

dansa Bachata som är en variant av Salsa: "Jag provade på vid något tillfälle när vi precis hade träffats, strax därefter var jag på audition, och utan att jag visste ordet av så var jag med i en grupp som skulle tränas för att göra uppvisningar."

Alex skrattar och fortsätter: "Jag är ju tävlingsmänniska, självklart vill jag göra så bra ifrån mig som möjligt, så det har blivit en hel del träning senaste året. Det är kul. Något helt nytt för mig."

Älskar att resa

Med runt 6 000 hopp i bagaget gör Alex numera runt 150 hopp per år, i stort sett bara tandemhopp.

"Jag tycker det är kul att uppleva glädjen som tandempassageraren känner i samband med vad som kanske är deras livs upplevelse."

Vanlig skojhoppning lockar inte lika mycket längre, men på frågan om vad som står på hans önskelista inom hoppning svarar han: "Jag har aldrig provat att hoppa rundkalott, men det skulle jag faktiskt vilja testa. Jag jobbar ju en hel del i Karlsborg genom uppdrag vi får via Uffes hoppshop och jag har blivit erbjuden att göra en grundkurs där, men än så länge har det inte blivit av."

Alex som alltid varit av rastlös natur och haft mycket drivkraft säger: "Jag är inte lika hungrig som förr. Jag behöver liksom inte bevisa något längre. Jag kör på tills det dyker upp något spännande, men jag letar inte efter det på samma sätt som när jag var yngre. Jag har heller inte varit direkt rädd för något men när jag var yngre var jag helt säker att jag skulle dö före jag fyllt trettio."

Den dagen för 17 år sedan, på 30-årsdagen, stod Alex på en klippkant i Lauterbrunnen i Schweiz och skulle göra ett hopp. "Då funderade jag faktiskt en extra gång på om jag verkligen skulle hoppa, men jag gjorde det och det gick bra, och efter det var det bara att köra vidare genom livet även om jag lugnat ner mig betydligt med åren."

Alex gillar att resa och att upptäcka nya platser. Kvar på listan är att åka till Afrika: "Annars spelar inte resmålet så stor roll, resesällskapet är så mycket viktigare. Mina bästa resor genom åren har varit hoppresor med härliga människor och äventyrsresor över huvud taget. Tillsammans med Sven Mörtberg hälsade vi på hoppkompisarna Peter och Lisa Carlsson i Venezuela för många år sedan och det är nog min allra bästa resa."

Ingen i Alex familj utom han själv har varit äventyrliga av sig, men det hindrade inte pojkdrommen att slå in och familjen har alltid stöttat hans val. Nu återstår det att se om Alex döttrar följer efter i pappas fotspår. ■

Döttrarna med pappa i Paris, på fotbolls EM 2016.

Alex Ingulison

Första uppvisningen i Bachata på Hot salsa weekend med flickvännen tillika danspartnern.

Privat arkiv

Stockholms Fallskärmsklubb

60 år

Helena Nilsson

Årets andra 60-årsjubileum i hopsverige firades i Stockholmsklubben 13 och 14 juli. Förutom jubileumsmiddag erbjöds storslagen hoppning över Stockholm med landning på Gärdet.

Text: Penny Robertson-Pearce
Foto: Tomas Almbo, Helena Nilsson

Jubileumsevenemanget, som utlystes ganska sent, lockade över 140 middagsgäster till Gryttjom på fredagskvällen. Förutom medlemmar i SF, som för övrigt blev bjudna på middagen, kom också hoppare från andra klubbar för att

träffas och fira. Alla hedersmedlemmar var inbjudna men bara ett fåtal hade möjlighet att närvara.

”Vi kunde tyvärr inte gå ut med inbjudan så långt före som vi önskat, eftersom vi ville vara säkra på att hoppningen över Gärdet skulle gå att genomföra.” säger Helena Nilsson, vice ordförande i SF och en av organisatörerna för jubiléet.

De sista liftarna på fredagen gick i firandets tecken och det genomfördes både banan- och burkprecision till allas stora glädje. Det var lika roligt för deltagarna som för publiken på marken och blev en bra inledning på kvällen.

Högtidliga tal och utmärkelser

Middagen inleddes med ett tal av klubbens ordförande, Pelle Scherdin, som i samband med det fick motta en jubileumstallrik skänkt till klubben av Svenska Fallskärmsförbundet. Under middagen – mycket smakfull och levererad av Carolas kök i Tierp – fick ett antal medlemmar som utmärkt sig lite extra under de senaste åren ta emot utmärkelser: Holger Schmidt för att han alltid med glädje erbjuder en hjälpande hand, Johanna Säfsten, Raul och Kristin Riffö för sitt stora elevengagemang, Pascal Ribbon för allt arbete med klubbens materiel, Sheri Bolton som alltid är beredd att dela med sig av kunskap och för sitt arbete för säkrare hoppning. Samt Gunlög Edgren för att vara klubbens ”morsa” som ser till att alla städar och håller ordning. Till sist fick även Helena Nilsson stort tack för arbetet hon lagt ner på planeringen av 60-årsfirandet.

Mats Kilander, klubbens revisor sedan många år och Lars Orrje, som bland annat var flygchef under lång tid, var inbjudna som hedersmedlemmar och höll båda tal med anekdoter från förr vilket lockade till många skratt.

Hoppning över Stockholm

Men höjdpunkten för 60-årsfirandet var nog i alla fall lördagkvällens hoppning på Gärdet i Stockholm. Förr, när klubben höll till i Tullinge söder om Stockholm, hoppades det regelbundet på Gärdet, men nu var det sexton år sedan det senast hände.

Drygt 120 hoppare gavs möjlighet till den storslagna upplevelsen. Twin Ottern startade från Gryttjom 16.30 och fällde första liftan över Gärdet en halvtimme senare. Därefter lastades resten av de sex liftarna på Vallentuna flygplats. För de som ville hoppa extra ståndsmässigt gavs möjlighet att hoppa från DC-3:an Kongo Queen, stationerad i Vallentuna.

Den varma och vindstilla kvällen bjöd på perfekta förutsättningar för hoppning: ”In i det sista skedde avstämningar med väder och vind via Bromma flygplats.” berättar Helena och tillägger att det var Andréas Henriksson och Pelle Scherdin från styrelsen som jobbat både länge och hårt för att få det hela att gå i lås.

”Allt gick smärtfritt och det var idel glada miner hela kvällen från alla som fått chansen att njuta av den fantastiska utsikten över Stockholm.”

Välorganiserat och genomtänkt

Bussar hade bokats för att ta hoppare från Gryttjom till Vallentuna och därefter från Gärdet tillbaka till Gryttjom. Tillbaka på klubben var pizza beställt för de som var kvar, som en avslutning på en minnesvärd dag. Gärdeshoppningen gav mersmak och många hoppas att det kommer att erbjudas fler tillfällen.

Pelle Scherdin som tillträdde som ordförande i år säger avslutningsvis:

”Att firandet av klubbens 60-årsjubileum blev en succé beror mycket på arbetet som gjordes av några medlemmar, som med kontaktnät och fingertoppskänsla planerade och löste alla detaljer. Det är lätt att sitta i en styrelse när det finns ett bra och fungerande team och medlemmar som tycker att det är kul att bidra med vad som behövs för att det ska bli bra. Jag blir både vördnadsfull och rörd när jag ser hur bra det blev!”

Tomas Almbo

Ben Said och Karim Ennasri, två av de 120 som hoppade in på Gärdet i centrala Stockholm.

KONTAKTA SFF!

Kansliet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon: 021-41 41 10
E-post: info@sff.se

Riksinstruktören

Petter Alfsson-Thoor
Telefon: 021-41 41 10
E-post: ri@sff.se

Beställ materiel på SFF:s kansli

- Boken "Flyga fallskärm", utbildningsbok i fallskärmsmanövrering.

Styrelsen

Ordförande: Peo Humla,
e-post: sffordforande@outlook.com
Ledamot/vice ordförande: Gunilla Sigurd,
e-post: gunilla.sigurd@gmail.com
Ledamot/kassör: Stefan Nilsson,
e-post: kassor@sff.se
Ledamot/miljöfrågor: Sara Ekström,
e-post: saraekstrom1980m@gmail.com
Ledamot/uppvisningsgruppen: Jens Grahn,
e-post: jens_grahn@hotmail.com
Suppleant/kommunikation, presskontakt: Anna
Oscarson, e-post: anna.oscarson@gmail.com
Suppleant/tävling: Maria Sukhova,
e-post: maria.s97531@gmail.com

Valberedningen

Kent-Ove Ulander, (sammankallande),
e-post: kentove.ulander@gmail.com
Sebastian Berglund,
e-post: zebber111@gmail.com

Vill du veta mer om

Skatter och avtal: Kontakta förre ordföranden
Lina Gardlow, e-post: lina@sff.se
Ekonomi: Stefan Nilsson, e-post: kassor@sff.se
Kommunikation och presskontakt: Anna
Oscarson, e-post: anna.oscarson@gmail.com
Försäkringsfrågor:
Stefan Nilsson, e-post: kassor@sff.se
Miljöfrågor: Sara Ekström,
e-post: saraekstrom1980m@gmail.com
Materielkommittén: Erik Marsh,
e-post: eric@primalinstinct.se
Utbildnings- och säkerhetskommittén:
Petter Alfsson-Thoor, e-post: ri@sff.se
Tävlingskommittén: Lena Kaulanen,
e-post: lena.kaulanen@gmail.com
Luftrumsfrågor: Mårten Nordlander,
e-post: marten@sff.se
Försvarskommittén: vakant vid pressläggning.

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

Peo Humla,
ordförande

Gunilla Sigurd,
vice ordförande

Stefan Nilsson,
kassör

Sara Ekström,
ledamot

Jens Grahn,
ledamot

Anna Oscarson,
suppleant

Maria Sukhova,
suppleant

Riksinstruktör
och kanslichef

Petter
Alfsson-Thoor

Kanslist,
medlemsärenden

Penny
Robertson-Pearce

www.sff.se

På hemsidan hittar du bland annat fakta,
information, nyheter om hoppning och tidsningsarkiv.

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation,
medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet
delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

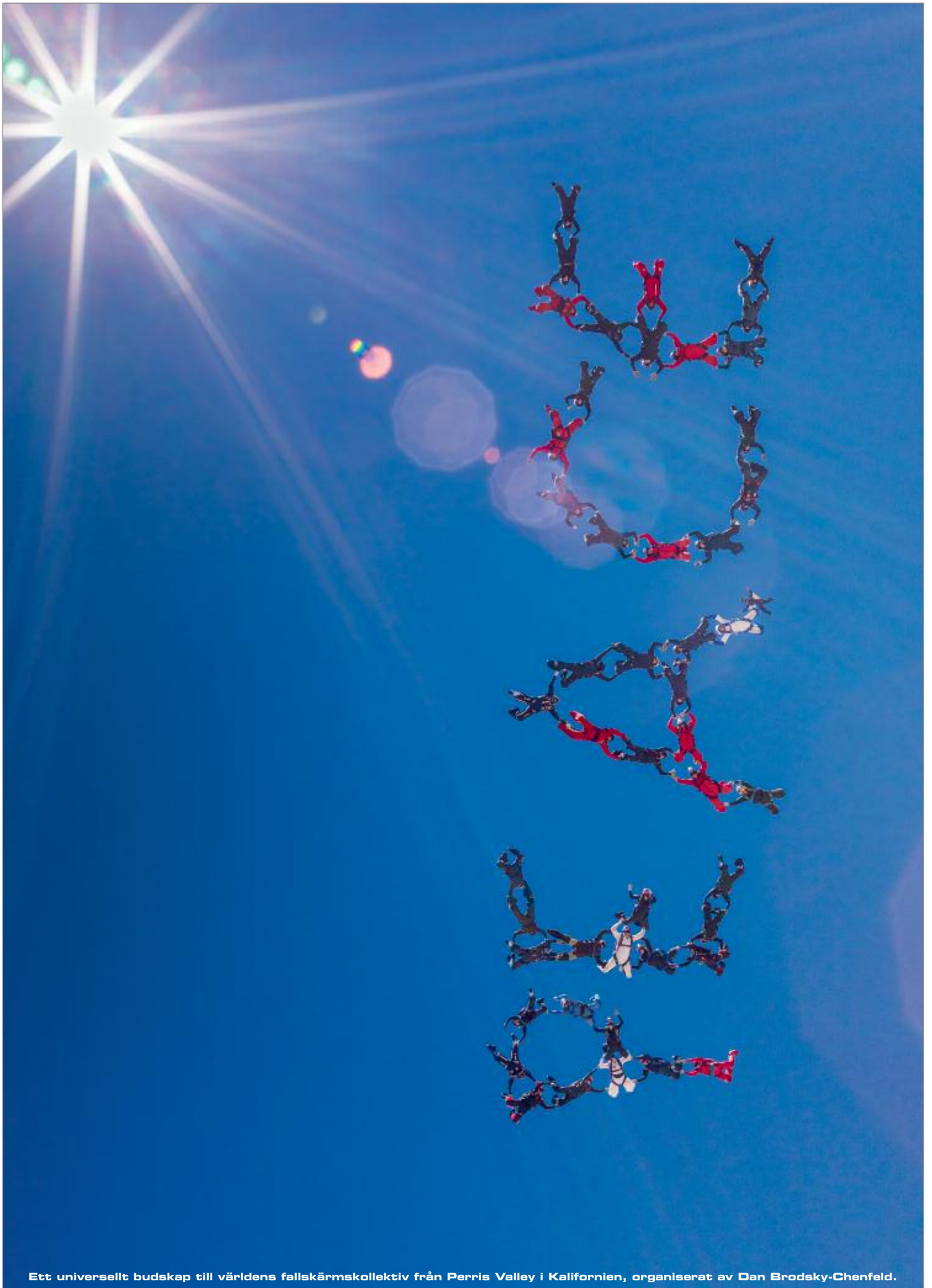

Begagnatmarknad, nyheter, fler produkter och mer info på

www.uffeshoppshop.se

Uffe's Hopp Shop AB, Kokillgatan 12 B, 721 33 Västerås E-post: info@uffeshoppshop.se Tel: 021-355 750, Fax: 021-355 377

Ett universellt budskap till världens fallskärmskollektiv från Perris Valley i Kalifornien, organiserat av Dan Brodsky-Chenfeld.

Foto: Norman Kent